І чужому научайтесь, Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237, 434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 29. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 15-го ЛЮТОГО 1972 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, FEBRUARY 15, 1972 No. 29. VOL. LXXIX.

ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП НЕ МОЖЕ ПРИЇХАТИ ДО ФІЛЯДЕЛЬФІЇ ТЕПЕР, ПРИЇДЕ ПІЗНІШЕ

Філядельфія. — З митрополичої Канцелярії інформують, що запрошений на святкування Помісности Української Католицької Церкви в днях 17-20-го лютого ц. року Блаженніший Архиєпископ Кардинал Йосиф Сліпий „з незалежних від нього причин у Ватикані не зможе прибути на пляновані торжества у Філядельфії, але обіцяє приїхати в пізнішому часі". У повідомленні з Митрополичої Канцелярії дослівно сказано:

Філядельфія. — У відповідь на запрошення і переведені Митрополією усі старання для приїзду Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа УП. на святкування Помісности Української Католицької Церкви з нагоди 80-річчя народин Достойного Первоієрарха УКЦ 17 до 20-го лютого 1972-го року, Митрополича Канцелярія одержала в дні 11-го лютого ц. р. листа від Блаженнішого Верховного Архиєпископа, в якому, дякуючи за труд і пороблені для його приїзду старання, Блаженніший Верховний Архиєпископ повідомляє, що з незалежних від нього причин у Ватикані, не зможе прибути на заплановані торжества до Філядельфії, але обіцяє приїхати в пізнішому часі.

Повідомлення датоване у Філядельфії, 12-го лютого 1972.

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

Понеділок, 14 лютого 1972

В АМЕРИЦІ

БЮРО ПЕРЕПИСУ НАСЕЛЕННЯ У ВАШИНГТОНІ ОПРИЛЮДНИЛО статистичні дані про значне збільшення кількости студентів у так зв. Джуніор Коледжах, із дворічним навчанням. Такі коледжі випускають через два роки різних фахівців, або ж студенти після 2 рр. навчання йдуть студіювати далі в університетах. У 1960-х роках в ЗСА вдвічі збільшилась кількість студентів у чотирирічних коледжах та університетах, але в дворічних „менор коледжах" — у чотири рази. Дворічний „Менор Джуніор Коледж" з управительками — українськими сестрами Василіянками, є поблизу Філядельфії, в Дженкінтавні, Па.

ГОЛОВА КОМІТЕТУ ДЛЯ СВЯТКУВАНЬ 200-річчя проголошення ЗСА незалежною державою Дейвід Мегоні повідомив управу міста Філядельфії, що коли до 15 березня не подасть пляну виставки і святкувань у тому місті, то їх буде перенесено до якогось іншого міста. Але посадник міста „братньої любови" Різо запевнив Комітет, що до 15 березня він подасть такий плян, отже в 1976 р. Філядельфія стане центром всеамериканських святкувань 200-літнього ювілею Революції.

857 ЖІНОК ІЗ 12 ПІВДЕННИХ СТЕЙТІВ на своїх зборах у Нашвіллі винесли резолюцію, в якій вимагають зміни у виборчій процедурі на крайові партійні конвенції перед президентськими виборами. Жінки, представниці обох великих партій, вважають, що вони мають занадто мало місць на конвенціях Республіканської і Демократичної партій.

ПОРТОРІКАНЦІ З НЮ ЙОРКУ Й ІНШИХ МІСТ почали масово повертатись до Порто Ріко, на свою батьківщину. Особливо багато їх виїздять із Ню Йорку, де на вулицях занадто часто стаються випадки насильства, вулиці брудні, повітря завжди занечищене, а працю знайти дедалі, то важче. Точної статистики ніхто не веде, але відомо, наприклад, що в третьому кварталі 1971 року з ЗСА до Порто Ріко повернулися до 20 000 більше порторіканців, ніж їх тоді прибуло до ЗСА.

У СВІТІ

ПАРИЗЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ ПРО В'ЄТНАМ НЕ ВІДБУЛА в минулий четвер засідання, бо голова американської делегації амбасадор Вілліям Портер відкликав приявність американської делегації на тих засіданнях, поки комуністична сторона не припинить використовувати їх тільки для своєї пропаганди і виголошування ультиматумів, та не приступить до ділових переговорів.

У ПАРИЖІ ВІДБУВСЯ противоєнний з'їзд, зорганізований і спонзорований комуністами. Приявними були кругло 800 делегатів з 75 країн, між ними понад 150 делегатів з Америки, членів комунофільських пацифістичних організацій. Американський Уряд запротестував проти уділення Францією дозволу на переведення такого з'їзду під час існування Паризької конференції про В'єтнам. ЗСА добачують в цьому зламання „невтральности" Франції.

ПАКІСТАНСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ЗУЛЬФІКАР АЛІ БУТТО ВИЯВИВ бажання приступити з ЗСА до переговорів про двосторонній оборонний пакт. Він прославляв у двогодинному інтерв'ю з С. Л. Золцберґером з „НИ Таймсу" Америку за її інтервенцію, яка перешкодила Індії і Совєтам поведення дальшої війни також проти Західнього Пакістану. Бутто передбачує, що створення Індією Бангладешу обернеться вістрям проти Індії, яка втратить свою Бенґальську провінцію.

ҐЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ОН КУРТ ВАЛЬДГАЙМ ЗАТВЕРДИВ рішення свого попередника У Танта щодо виключення з пресового корпусу Об'єднаних Націй двох вільних китайців, які від кільканадцяти років звітували про Об'єднані Нації. Курт Вальдгайм прихилився до арґументу правного дорадника в ОН грека Константина Ставропульоса, що ті китайські журналісти втратили леґальну підставу бути акредитованими в Об'єднаних Націях з хвилиною виключення відтіль Вільного Китаю, бо вони були кореспондентами державної пресової аґенції на Тайвані (Формозі). Вони мають змогу зголоситись, як представники приватної національної китайської преси.

ПОЛІТИЧНА РАДА УККА РАДИЛА ПРО РУХ СПРОТИВУ Й МАСОВІ АРЕШТУВАННЯ В УКРАЇНІ

Ню Йорк. — В суботу 12 лютого відбулось тут в Українському Інституті Америки засідання Політичної Ради Українського Конґресового Комітету Америки, присвячене проблемам руху спротиву в Україні та поборювання його совєтськими властями. Засідання відкрив і ним проводив голова Політичної Ради Павло Дорожинський. Секретар інж. І. Шабельський відчитав обширний протокол з попереднього засідання Політичної Ради з 19 червня м.р., що його, після короткої дискусії, прийнято з деякими поправками. Обрано Резолюційну Комісію у складі: ред. І. Кедрин, проф. Володимир Савчук, проф. Наталія Пазуняк і обидва доповідачі на тому засіданні, ред. О. Зінкевич та проф. І. Вовчук.

Ред. Осип Зінкевич виголосив доповідь на тему „Боротьба в Україні за свободу". Доповідач не дав відповіді на поставлене ним питання, чи рух спротиву в Україні зродився під впливом української літератури з її патріотичним характером, чи цілого ряду революційних подій на Сході Европи за останнього чверть сторіччя. Але не залишив сумніву, що в історію України сучасний рух спротиву ввійде, як послідовна ланка безперервного ланцюгу актів визвольної боротьби. Назвавши відомі дотепер чи-то з самвидавської літератури чи з совєтських признань підпільні ,одні з одними непов'язані' й ступнево поліційним апаратом ліквідовані українські політичні організації, доповідач аналізував й характеризував твори й виступи видатніших постатей із руху спротиву. Звернув увагу на основну різницю між українським національним характером того руху в Україні та універсальним характером руху спротиву на Московщині. Діячі українського спротиву торкаються конкретних проблем, практичних дій, стосованих режимом супроти України, — російський рух спротиву постав під впливом течій західнього лібералізму з його загальними гаслами. Завдяки заторкуванню універсальних проблем російський рух спротиву знаходить відгуки в західній пресі, коли український знаходить його рідко й мало. Друга причина цього явища факт, що в російському русі спротиву заанґажовані й деякі жиди в СССР, коли тим часом в Україні поза українцями ніхто з її національних меншин у тому русі не анґажується. Доповідач твердив у висновках, що арештування й інші поліційні репресії можуть рух спротиву в Україні сповільнити, але його не всилі знищити й викорінити, бо правильно казав Мороз, що ті переслідування підсилюють рух, створивши авреол мучеництва довкола окремих відважних осіб.

Другим доповідачем був проф. І. Вовчук, який доповідав про „Дві протиставні сили в імперії — московське великодержав'є й український націоналізм". Доповідач протиставив українські національні моменти у виступах І. Дзюби й інших відважних членів української опозиції російсько-комуністичній ідеї „общности", яка почерез совєтську общность має дійти до інтернаціональної общности, яка охопила б увесь світ, але теж під пануванням Москви. Професор Сахаров насправді виступає також в о-

(Закінчення на стор. 8-ій)

ПОМЕР ІВАН ЗАДОРОЖНИЙ, ВИДАТНИЙ МУЗИК-ДИРИГЕНТ

Стемфорд. — Минулої п'ятниці, 11-го лютого, тут помер на 56-му році життя один з найвидатніших наших сучасних музиків - диригентів св. п. Іван Задорожний. Похорон відбувся в понеділок, 14-го лютого, з церкви св. Юра. Попереднього дня, в неділю 13-го лютого, відбулася в похоронному заведенні Петра Яреми панахида в приявності Владики Івана Стаха та великої громади.

св. п. Іван Задорожний

Світлої пам'яти маестро Іван Задорожний народився 10-го березня 1916-го року в Городенці в Західній Україні, де й закінчив середню школу, поступивши на теологічні студії в Богословській Академії у Львові. Змалку виявляв небуденний музичний талант. Диригував гімназійним хором і в Богословській Академії продовжував своє музичне зацікавлення, розпоряджаючи при цьому чудовим голосом. Закінчивши богословські студії вступив до Музичного Інституту й опісля продовжував музичні студії на скитанні, спершу у Відні й опісля в Мюнхені, здобувши диплом диригента. Диригуючи хорами, маестро Задорожний вже в Европі виступав, як соліст, в операх та на концертах.

Приїхавши до Америки, Покійний початково диригував церковними хорами у Філядельфії і Байоні, хором „Прометей" у Філядельфії і найбільше вславився, як диригент Української Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка, яка під його диригентурою відбула кілька успішних турне, та як диригент нашого репрезентативного хору „Думка" в Ню Йорку. До найбільших музичних досягнень Покійного належить вивчення та поставлення опера Павла Углицького-Печеніги „Відьма", що відбулася в заповненій по береги залі Карнеґі Голл з нагоди 70-ліття Українського Народного Союзу в 1964-му році.

Кілька років покійний маестро Задорожний був культурним керівником під час літніх сезонів на Союзівці і тоді вже, в розмові з представниками УНСоюзу, членом якого він був від перших днів свого приїзду до Америки, він видвигнув думку про повний симфонічний концерт української музики, початково запланований з нагоди конвенції УНСоюзу в Клівленді в 1970-му році. Проте, ненадійна недуга та частинний параліч перешкодили в цьому пляні, але ним він жив до кінця свого життя. Ще на деякий час перед своєю передчасною смертю він переслав культурній Комісії УНС подрібний плян такого концерту.

Смерть маестра Івана Задорожного це велика і незаступна втрата не тільки для його опечаленої родини — дружини, дочки і двох синів та братів, але всієї української культури та української громади, яка назавжди збереже світлу пам'ять про нього.

Президент і пані Ніксон відлетять до Пекіну в четвер 17 ц. м. вранці

Вашинґтон. — Президент Ніксон виявив на своїй пресовій конференції 10 ц. м., що він відлетить з своєю дружиною, державним секретарем Вілліямом Роджерсом, д-ром Генрі Кіссінджером й іншими членами почету з військового Ендрюлетовища в Мериленді під Вашинґтоном в четвер 17-го лютого о год. 10 перед пол. до Гаваїв. Там вони переночують і переведуть цілу п'ятницю, а в суботу 19-го полетять на острів Ґуам на Тихому океані, відкіля полетять до Шанґаю в Китаї, а відтіль до Пекіну. Прилет до Пекіну передбачений на год. 11.30 перед пол. пекінського часу. На Далекому Сході це буде понеділок 21-го, коли в Америці буде щойно неділя 20. Літак з представниками преси відлетить з Гаваїв в суботу 19-го безпосередньо до Китаю і китайські власті мають подбати, щоб журналісти були на місці в хвилині прилету Ніксона. Передбачено, що президент Р. Ніксон відвідає, крім Пекіну, ще два китайські міста — Ганґчов і Шанґай, але Президент підкреслив, що на оглядини і „протокол" буде менше часу, як на ділові наради, які мають першенство. Денного порядку нарад ще не устійнено. Президент окреслив ті наради радше, як „діялог", аніж переговори, бо це вперше започатковується контакт після 20-ти років відсутности будь-якого зв'язку. Пані Ніксон матиме більше часу на відвідування різних установ в Пекіні й інших містах, зокрема шкіл й установ суспільної опіки. Президент перестеріг знову, щоб від його подорожі не сподіватися надто великого безпосереднього успіху. Він відмовився відповісти, чи ЗСА готові дати Китаєві економічну допомогу, бо — мовляв — лідери Китаю ще не висловили такого бажання.

Американське летунство важко бомбардує комуністичні позиції у В'єтнамі

Сайґон. — Впродовж останніх 24-ох годин переведено найважче летунське бомбардування комуністичних позицій у Південному В'єтнамі та на шляхах інфільтрації почерез Ляос за останніх 6 років. В бомбардуванні взяли участь однаково бомбардувальні суперфортеці Б-52, як літаки з наземних баз у Південному В'єтнамі та з чердаків літаконосців у Тонкінській затоці. В середу минулого тижня відкликано літаконосець „Констеллейшен" з його відвідин у Гонґ Конґу, щоб він узяв участь в бойових діях проти комуністів у В'єтнамі. Центр бомбардування у Південному В'єтнамі звертався в обшир провінції і міста Контум, де стверджено зосереджування комуністичних військ. Американське і південно-в'єтнамське військове командування рахується з можливістю, що в'єтнамські комуністи поведуть нову офензиву у зв'язку з подорожжю президента Ніксона до Пекіну, щоб саме тоді виказати нібй свою силу.

Папа висвятив 19 католицьких владик

Рим. — В минулу неділю 13 лютого ц. р. Папа Павло VI висвятив у 3-годинній церемонії у соборі св. Петра 19 єпископів і архиєпископів з призначенням їх на різні єпархії у широкому світі. Найбільше уваги звертала особа голляндського духовника 39-річного Яна М. Гійзена, що його поборюють ліберальні духовні й світські кола в Голляндії, як речника скрайнього консерватизму в церковних справах. Голляндський кардинал Бернард Альфрінк був приявним на тому висвяченні, але не було представників навіть з тієї дієцезії, куди призначено нововисвяченого архиєпископа. Висвячено також ірляндського архиєпископа 47-річного Дермотта Раєна і хоч він відомий, як „ліберал", що в ірляндських відносинах означає прихильника боротьби, що її ведуть католики в Північній Ірляндії, проте на ту церемонію у Римі прибув також протестантський єпископ з Ірляндії Джон В. Армстронґ. Між піднесеними до стану архиєпископа був також американець Едвард Гестон, новий шеф інформаційної служби Апостольської Столиці. Висвячено також нового єпископа в румунському Семигороді і факт, що румунський уряд дозволив йому виїхати до Риму, вказує на покращання взаємин між Ватиканом і румунським комуністичним режимом.

Канада признає державні субсидії на українські студії

Вінніпеґ. — Комітет Українців Канади інформує, що згідно з повідомленням державного секретаря з 12-го січня цього року, федеральний уряд Канади видасть в біжучому фінансовому році до 31 березня 1973 р. 3.000.000 дол. на збереження й розвиток національних культур Канади, згідно з новою культурною політикою, проголошеною прем'єр-міністром Трудо. З того бюджету понад 1,000,000 дол. піде на культурні проєкти, які зголосять національні організації Канади. У зв'язку з цим, Централя КУК ще раз закликає всі українські організації: церковні, наукові, жіночі, молодіжні, прпофесійні та всі інші, які провадять загально культурну, наукову, чи виховно-освітну працю, на яку потрібно додаткових фінансових засобів, щоб вони завчасу внесли аплікації на допомогу (ґрент) з фондів державного секретаря в Оттаві. Аплікації треба вносити через теренові бюра „Ситизеншип Бренч", від яких, крім форм на аплікації, аплікванти дістануть потрібну інформацію і пораду. Ці бюра працюють між іншим в містах: Ванкувер, Едмонтон, Реджайна, Вінніпеґ, Тандер Бей, Лондон, Гамилтон, Торонто, Оттава і Монтреаль. Листу адрес тих бюр Централя КУК розіслала до всіх Відділів КУК та до заінтересованих Складових Організацій. Для Успішного попертя всіх тих аплікацій перед владою в Оттаві, проситься всі організації переслати копії їхніх аплікацій до Централі КУК. Без одержання копій з усіми деталями поодиноких культурних проєктів, представники КУК не зможуть їх відповідно представити і поперти перед федеральним урядом в Оттаві.

УКРАЇНСЬКІ КОЛЯДКИ ПО-ПОРТУГАЛЬСЬКИ

Куритиба, Бразилія. — Журнал „Цвіркун", орган Василіянських студентів у Куритибі, в числі 4 з грудня 1971 р. повідомив, що українські студенти вивчили українські колядки в перекладі на португальську мову. Переклала їх „перший раз поетеса панна Віра Вовк. Тим робом пробуємо, сказано в журналі, перекинути наші культурні надбання й

УКРАЇНСЬКІ ЖІНКИ В НЮ ЙОРКУ ДЕМОНСТРУВАЛИ В ОБОРОНІ СВОЇХ СЕСТЕР В УКРАЇНІ

(Репортаж Л. Полтави)

Українські демонстрації біля Об'єднаних Націй в Ню Йорку в обороні переслідуваних комуністичним режимом інтелектуалістів в Україні відбуваються тепер уже майже кожного тижня з масовою участю молоді. На фото — типовий образок з одної із таких Демонстрацій.

Робочий день, п'ятниця 11-го лютого 1972 року.

Холодний, із почорнілими клаптями снігу — залишками снігової бурі, Ню Йорк. Вітряно над Східньою річкою, де біля 41-ої вулиці й 1-ої евню бовванить височенний будинок Об'єднаних Націй, оточений поліційними стежами. Не все гаразд із „світовим урядом", коли його аж так треба оберігати.

О год. 1:30 по полудні насупроти забудов ОН спинився невеликий автобус із двома українськими студентами. На автобусі були англомовні написи: „Росія переслідує українців", „Росіяни, геть з України", „ОН, розпочніть деколонізацію Російської імперії!" З авта вийшли молоді члени ТУСМ ім. Міхновського і „господиня" п-і Олександра Кіршак, дружина поета Вадима Лесича: під її опікою були транспаренти, плякати, листівки, українські прапори. Цієї „зброї" чекали вже з який десяток жінок. Розгорнувши два великі прапори: зоряний і синьо-жовтий, кілька жінок стали з великим плякатом-малюнком і написом: „Російські танки убили 500 українок на засланні". Так розпочалась демонстрація українського жіноцтва перед будинком ОН.

„Свободу українцям, свободу Україні!"

Яких 150 жінок різного віку, в супроводі кількох чоловіків, розпочали хід колом, несучи великі транспаренти, які можна було легко прочитати із сотень вікон будинку ОН: „Вимагаємо вільних виборів в Україні", „Свободу українським інтелектуалістам", „Не забудемо смерти Алли Горської", „ОН — Україна домагається справедливости", „Москва — ворог України, ворог Америки", „Звільніть В. Мороза" й ін.

О 3-ій годині демонстранток було понад 250 осіб. Вони відгукнулися на заклик СФУЖО. Жінки переважно з Ню Йорку, до них долучилося жіноцтво з Нюарку, Н. Дж., прибувши автобусом. Це — членки організацій: Союзу Українок Америки, Об'єднання Жінок ОЧСУ, Українського Золотого Хреста, Самостійного Укр. Золотого Хреста, Української Жіночої Допомогової Організації, Об'єднання Українських Православних Сестрицтв у ЗСА, Марійської Дружини Пань з Церкви св. Юра в Ню Йорку. Керівники цих жіночих організацій однозгідно підписали англомовну листівку. Звернення до ОН та Листа до амбасадора ЗСА в ОН Джорджа Буша. Манифестацією керував Координаційний Комітет, з головою п-і Оленою Процюк і секретаркою п-і Софією Карпинською.

В ОН працюють тисячі службовців. Не сподіваючись масової участи в демонстрації (це ж робочий день і робочий час), її керівниці швидко розставили „бойові пости": на всіх підступах, вулицях і площах, що вели до будинку ОН і з нього — службовців і взагалі прохожих чекали усміхнені і ввічливі українські жінки й дівчата. Більшість прохожих брали листівки, знайомилися з їх змістом, часом розпитували демонстранток. На одній з листівок, виданих з підписом Координаційного Комітету українських жіночих організацій Ню Йорку, під наг. „Українські жінки протестують", тисячі американців і службовців ОН різних націй прочитали:

„В Україні знову мають місце арешти й закриті суди над українськими інтелектуалістами, які здійснює совєтський уряд. Там далі переслідують родини заарешто-

(Закінчення на стор. 8-ій)

Вимагають звільнення заарештованого в Празі італійського журналіста

Ню Йорк. — У „Ню Йорк Таймсі" з 10-го лютого надруковане велике, майже півсторінкове, платне оголошення з портретом молодого ув'язненого італійського журналіста Валеріо Очетто, якого безпідставно заарештував чехо-словацький режим минулого січня. Платне оголошення подав з Риму Комітет за звільнення Очетто, підтриманий Асоціяцією італійських журналістів, різними італійськими професійними спілками, радіо й телевізійними журналістами в Римі. Частина тексту надрукована англійською, і частина — італійською мовами. „Свободу для ув'язненого італійського журналіста!" домагаються в оголошенні. італійського журналіста!"— Валеріо Очетто тримають у в'язниці у Празі з початку січня. Йому не дозволяють побачитися з його матір'ю, ані з юристом. Пан Очетто обвинувачений у підривній діяльності й збиранні матеріялів проти чехо-словацького режиму. Але немає ніяких доказів на те, коли і як він порушив чехо-словацькі закони. Очетто — журналіст, а не конспіратор. У вільних демократичних країнах збирання журналістом матеріялів, навіть якщо вони й критичні до режиму й уряду, не є ніяким злочином, а є журналістичним професійним обов'язком" — сказано в тій публікації, що закінчується словами: „Ми закликаємо всіх приєднатись до нас і домагатись свободи для Валеріо Очетто".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65 ¢
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ґльобальна політика

Широке звідомлення президента Ніксона „Про Стан Світу", проголошене 9 лютого ц. р., характеристичне для ролі, яку З'єднані Стейти грають у сучасному світі, і для політики, яку веде їх Уряд. Справа не у відношенні до окремих держав і окремих проблем, а в загальному підході до всіх тих численних справ, якими мусить цікавитись і які мусить полагоджувати американський Уряд. „В'єтнам не відвертає вже нашої уваги від основних проблем ґльобальної дипломатії і не послаблює нашої енергії щодо вирішення внутрішніх справ найпершого значення".

Червоною ниткою крізь той звіт, що становитиме предмет детальних студій всіма державними мужами й дипломатами світу, в'ється відношення до Москви й Пекіну. Хоч завваги Ніксона сповнені бажання поліпшити стосунки з обома тими комуністичними центрами, можна вичути в них дуже виразний острах перед безперервним гоном совєтського імперіялізму. Президент не ставив крапок над „і", але й без них видно було свідомість Ніксона й керованої ним державної верхівки, що Москва, дивлячись на відносини у світі крізь доктрину клясової боротьби, використовує кожну нагоду для поширювання своїх державницьких впливів де тільки можна — в Південній Азії, на Близькому Сході, на Середземному морі і на Індійському океані. Зате крапку над „і" поставив Ніксон, коли говорив про совєтське зброєння: якщо воно буде продовжуватись у теперішніх розмірах і в теперішньому темпі, то й Америка побільшить свої збройні сили, щоб не спинитися позаду СССР.

Щойно майбутність покаже, чи дійсно поліпшення відносин між Вашингтоном і Пекіном не погіршить відносини між Пекіном і Москвою. Але у Токіо, в Тайпеї і західньоевропейських столицях напевно приймуть з найбільшим вдоволенням заяву Ричарда Ніксона, що його подорожі до Пекіну й Москви ні трохи не порушать тривкости й вартости союзницьких договорів, що їх ЗСА мають з тими державами, — з Японією, Вільним Китаєм, країнами-членами НАТО. Ніксон твердив, що американська політика, перейшовши від „конфронтації до пертрактацій", перейшла також від „політики стримування до політики співпраці". Для співпраці потрібні партнери. Політика Москви скерована не на мир через співпрацю, а на завоювання світу через використання доброї волі ЗСА і їх союзників. Ричард Ніксон не залишив сумніву, що він свідомий облудности гри Москви і загрози з її боку.

СССР, Китай і ЗСА

У столиці далекої Етіопії, Адіс - Абебі, відбулося недавно засідання Ради Безпеки ОН. Доки українці й представники інших поневолених в СССР націй добиваються світової уваги й уваги ОН до беззаконня, які діються супроти людини й народів у Совєтському Союзі, Рада Безпеки ОН розглядає вже „традиційну" на тому форумі проблему питання про режим для тубільців у Південній Африці, Родезії та в португальських колоніях. Ніхто не перечить, що тубільне населення повинне мати всі права, нарівні з білим населенням, як у тих частинах світу, так і в усьому світі. Але не можна погоджуватися з тим, щоб Рада Безпеки розглядала постійно тільки один бік медалі.

На засіданнях Ради Безпеки дійшло до словесного бою між СССР і комуністичним Китаєм. Представник Китаю, вказуючи пальцем на представника СССР Маліка, сказав, що новітні „соціял - імперіялісти" намагаються проникнути в Африку, „змагаючись там за сфери впливу з іншими колоніялістами і неоколоніялістами". Малік відповів на адресу комуністичного Китаю, мовляв, „деякі соціял - зрадники намагаються розколоти антиімперіялістичний фронт". Але обидва противники, представники Москви і Пекіну, в одному питанні зійшлися — у питанні критики ЗСА. Малік обвинуватив Білий Дім у підтримці режиму Сміта в Родезії, а червонокитайський дипломат Хуан сказав, що „расистські режими існують тільки завдяки підтримці таких, зокрема, країн, як ЗСА і Англія". Американському послові Бушеві доводилось виступати з відповіддю на адресу обох „партнерів", які знаходять спільну мову, якщо йдеться про ЗСА.

Спільний виступ СССР і Китаю проти Америки на форумі Ради Безпеки можна б уважати тільки як символічний. Але той символ — похмурий, бо так само дві комуністичні потуги можуть виступити спільно проти свободи й на далеко ширшому, іншому форумі...

Роман Рахманний

ЧОМУ МИ ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ?

Коли зустрічаємо черговий день роковин проголошення незалежности України — 22 січня 1918 року, — тоді нам доводиться почути або прочитати настирливе запитання: Чому українці на переломі 1917-18 років наполягали на проголошенні своєї республіки суверенною і незалежною українською державою та чому їхні нащадки в біжучому році далі обстоюють це право для своїх земляків в Україні?

Таке запитання висувують звичайно чужинці та іншомовні співгромадяни країн нашого поселення. На жаль, подібне запитання чомусь тривожить деяких українців у державах Заходу. Об мислі отих „невірних Томів" роками вдаряли й вдаряють пропаґандивні твердження ворогів української державности. Вони по-софістському п е р еконують: Невже український народ має практичні можливості усамостійнитися в світі, що прямує до широкопростірних концепцій та здійснення їх у системі федералізму?..

Навіть сучасні шкільні діти знають і розуміють, що нинішній світ ще найменшою мірою „прямує" до широкопростірних об'єднань. Навпаки, як ніколи до цього часу, проявилася тепер тенденція до самостійности кожного народу, а федералізм ще й досі не знайшов задовільної практичної розв'язки суперечностей у б у дь-якій різнонаціональній державі.

Подруге, українські державні діячі 1917-18 років у цьому відношенні значно випередили політиків Заходу і Сходу принаймні в теорії. Бо в час, коли інші уряди егоїстично обстоювали свої національні та шовіністичні інтереси, наші державні діячі висували теоретичний проєкт об'єднання суверенних держав „у сфері нашої Чорноморської орієнтації, об'єднаних Чорним морем, як центром комунікації й різнорідних культурних та політичних взаємин"; очевидно, при передумові, що така Чорноморсько - Балтицька федерація постала б добровільно, і Україна становила б головну ланку в цьому об'єднанні, при одночасному виключенні Росії.

Але наші сусіди — в першій мірі совєтська Росія, а далі Румунія, Польща і комуністична Угорщина — пішли війною на Українську Народну Республіку. Своєю військовою і матеріяльною перевагою, а водночас дипломатичними шахрайствами (в яких брали активну участь Франція, Англія та Америка) вони зруйнували відновлену українську народовладну державу. Ось чому Україна стала першим сателітом Москви, а згодом перетворилися на колонію Росії.

Трагічна спілка

З того часу, як колись за царату, український народ хоч-не-хоч мусить поділяти долю й недолю російського народу, а найчастіше — його недолю. Особливо трагічним у цій українсько-російській ніби спілці було і є те, що українці примушені переносити на власній шкурі всі лиха і горе, що їх спричиняла і спричиняє навіть своєму народові кремлівська кліка деспотів.

Усі криваві партійні суперечки всередині російської компартії відбивалися хвилею масового терору на українській території, хоч українці ніколи не хотіли брати участи в відьомському танці Кремлю. Всі економічні експерименти, що їх вигадували тупоголові московські імперіялісти, висотували сили не лише з росіян, але й з українського народу, завдавали йому мільйонових втрат у людях: від голоду та браку найосновніших речей масового вжитку. Всі міжнародні політичні змови Кремлю на розширення сфери впливу Росії у світі відбивалися боляче на інтересах та на людському складі української нації. Пригадаймо: друга світова війна коштувала Україні понад 10 мільйонів жертв у людях. Чому? Бо в примусовій „спілці - федерації" з Росією українці мусіли платити за всі помилки московського керівництва та нести тягар війни, що була по своїй суті антинародною в кожному відношенні.

А нині — за так званого колективного керівництва в СССР! Українці примушені залишатися на н и з ькому життьовому рівні лише тому, що українські ресурси в людях і матеріялі, велетенські суми грошей та українського труду витрачаються Москвою самовільно на озброювання російської армії та на подавання допомоги своїм африкансько-азійським народам, до яких Україна не має ніякого відношення. Це потрібне лише офіційній Москві, яка хоче оволодіти всім світом.

Водночас нинішні неполадки в Кремлі, всяка боротьба за владу в Росії, різні ідеологічні суперечки й партійні російські міжусобиці захоплюють у свій кругтіж також Україну. Відомо, що після арештування і суду російських письменників Синявського і Даніеля (1965) незабаром арештовано й засуджено групу українських інтелігентів у Києві та Львові. Вони не мали нічого спільного зі справою Синявського - Даніеля, але мусіли страждати разом з ними, бо таке є сумне призначення кожної національности в російському котловані.

Новочасне царство

А сьогодні, коли ми зустрічали чергові роковини 22 січня та роковини мужнього бою відновленої української армії під Крутами в обороні тієї української незалежности, ситуація в Україні та сама. Тільки що було засуджено росіянина В. Буковського на довголітнє ув'язнення, а вже проведено арешти в Києві та Львові. Кільканадцять українців — у тому числі В. Чорновола, Ів. Дзюбу, Є. Сверстюка, Ів. Світличного — ув'язнило російське КГБ. Чому?.. Ясно: не можна зробити українцям „кривди" і залишити їх поза російським суспільно - державним процесом. Вони мусять кипіти разом з розсудливими росіянами в тому самому московському казані, як колись за царів, за Леніна - Троцького - Сталіна, так і за Брежнєва - Косигіна.

Авжеж згаданих українців арештовано не тому, що вони мали якісь зв'язки з Буковським. І не за те, що вони — як свердить КҐБ — були під впливом української патріотичної еміґрації: на це нема ніяких доказів! Та й не арештовано їх за якийсь бунт проти київського уряду. Навпаки! Згадані українські жертви московського терору — в своїх писаннях і усно — обстоювали думку, що „українська радянська республіка" повинна врешті діяти, як суверенна держава, на практиці, а не лише на конституційному папері.

Їх ув'язнено лише тому, що вони — чесні українці і що вони домагалися гідного місця для української нації в т. зв. рівноправній спілці народів. Однак, визнавання ідеології марксизму - ленінізму не забезпечило їх від арештування!

З того висновок: невже треба нам ще переконливішого доказу на те, що українці потребують власної справжньої незалежної держави? Адже тільки в суверенній державі з народовладною системою правління українці будуть вільні від московського д е с потизму, від економічної експлуатації, від служіння чужій імперії та, врешті, від кремлівського ідеологічного божевілля, що зветься марксистсько-ленінський комунізм.

Якщо хтось із українців в СССР сумнівався в практичності концепції незалежности України; якщо дехто з українців у державах Заходу побоюються, що ця концепція суперечить духові нашої епохи, той повинен ще раз обміркувати нинішнє становище українців у Совєтському Союзі, зокрема в ніби українській державі УССР. Лише порвавши всякі зв'язки з Москвою і Росією, українець могтиме відповідати за свою долю: могтиме радіти власними успіхами або й навіть терпіти за свої власні помилки. Але не за російські інтереси та не за московське безглуздя — політичне й ідеологічне.

Проста істина, що зрозуміла навіть дітям, а тим часом доводиться пояснювати її дорослим людям. Роковини 22 січня 1918 року і найновіші події в Україні — прекрасна нагода для такого важливого міркування.

В. Чапленко

ЯК „СИРОТІЮТЬ" СУЧАСНІ УКРАЇНСЬКІ ПИСЬМЕННИКИ НА ЧУЖИНІ

(2)

Певне „сиротіння" можна відзначити для наддніпрянсько - кубанських письменників, особливо з „нової" еміґрації, в нашому переважно західньоукраїнському з походження суспільстві. Якщо „старий еміґрант" Є. Маланюк цілком був засимілювався і політично, й ідеологічно з „галичанами" і був для них „свій", то цього ще не сталося з „новими" еміґрантами, які не позбулися ідей ще передреволюційного українського лібералізму й демократизму. Через те й сталося так, що для більшости нашої еміґрації ці письменники не зовсім „свої", якщо не гірше.

Мені здається, що усе в нашій творчості (кажу „в нашій", бож і я належу до цієї групи) — і тематика, і реалістичне трактування її життьового матеріялу, зокрема відносин між чоловічою й жіночою статями (кохання, шлюб тощо), і ідейні та світоглядові шукання, ба навіть мовне оформлення творів для „галичан" малосприйнятні. Адже не раз доводиться чути: „Та досить уже тих концтаборів, в'язниць, голоду, — дайте щось для відпочинку". Я ще у Львові зіткнувся був з незрозумілою мені неможливістю надрукувати хоч би в тодішньому журналі „Наші Дні" творів з любовною тематикою, наприклад, оповідання „Побачення в парку", а також написаних у такому ж дусі в Моршині інших моїх оповідань.

Насправді це були твори „для відпочинку", але справа в тому, що „галичани" воліють „відпочивати" на творах про старокиївських князів, може, ще про козаків. Але й козаків треба для них зображувати не так, як я зобразив їх, наприклад, у „Чорноморцях", за яких „хлопці" В. Ш. (хай йому легенько гикнеться!), як він сам пізніше мені сказав у таборі в Авґсбурзі; „хотіли побити мене камінням". Добрий небіжчик Л. Мишуга забракував цих „Чорноморців" через наявність у них пари, що кохається без шлюбу (про це він мені сказав, повертаючи машинопис твору, що його читав, відпочиваючи на Флориді чи що).

А тим часом я всі вищезгадані „любовні історії" без перепон повидруковував у журналі „Дозвілля", що його редаґував наддніпрянець С. Довгаль. Що моя наддніпрянська мова є чималою перешкодою для „галичан", у цьому я переконався, давши одній інтеліґентній „галичанці" прочитати оповіданнячко „Увєсьдєнєчки" з просьбою попідкреслювати незрозумілі слова. І таких слів набралося мало не третина! А мова ж у літературному творі — це не тільки її зрозумілість, а й емоційно-образне тіло твору! І це доводиться констатувати всупереч тому, що більшість покупців книжок навіть цієї групи, в тому числі й моїх, не хто як „галичани". Можливо, що вони купують наші твори з метою підтримати нас як усе таки українських письменників. Купують, — але чи читають? У мене є сумнів щодо цього, за винятком, може, тільки спеціяльних випадків, як от читання в гуртках книголюбів. Про це може свідчити хоч би те, що серед листів від моїх читачів листів від „галичан" зовсім немає. У „вибраних місцях" з читачівських листів до Д. Гуменної, надрукованих під заголовком „розмова читача з автором" у „Нових Днях", ч. 262 за листопад 1971 р. теж, либонь, усі листи від „східняків" (за винятком однорядкового уривка, що в ньому автор листа пише, що він „сам гуцул").

Показово, що таку ж нехіть до творчости цієї групи сучасних еміґраційних письменників виявляють і їхні колеги - письменники західньоукраїнського походження. Коли я одному з них (і йому хай легенько гикнеться) порадив був прочитати оповідання В. Винниченка як зразок образно - словесного мистецтва, він це взяв мало не за образу і з обуренням відмовився читати. Я ні від кого з них не чув будь - яких відгуків на мою творчість, за винятком, може, тільки перших вражень у Львові від „Пиворіза", але то був „медовий місяць" нашого східньо - західнього єднання (а рецензія в „Н. Днях" і тоді була негативна.

Не зважаючи на моє принципове всеукраїнство, що його я не раз маніфестував і в своїх творах, і в публіцистичних статтях, я ні з ким із „галицьких" письменників - еміґрантів не зміг заприятелювати, і причина в цьому не по моїм боці, як також я майже ні з ким із них не листуюся, за винятком окремих суто ділових випадків, не пов'язаних, проте, з моєю літературною творчістю. Тож, напевно, не випадково немає моїх текстів ні в одній із шкільних читанок та хрестоматій, що їх уклали західньоукраїнські письменники чи педагоги (як от, наприклад, проф. К. Кисілевський, Б. Романенчук), як також немає й згадки про мене як письменника ні в першому виданні, ні в другому, в т. зв. „словниковій частині" Енциклопедії Українознавства за редакцією проф. В. Кубійовича (в цій останній я маю на увазі статтю „Літературна критика" І. Кошелівця й Б. Кравцева та „Синхроністично - хронологічну таблицю", що в ній історію українського письменства охоплено від „Слова о законі і благодаті" митрополита Іларіона (XI ст.) і до „Нью-йоркської групи" нашого вже часу). Зате цілком „природно" я є в енциклопедії для молоді „Україна", що її зредаґувала небіжка Л. Івченко, а огляд українського еміґраційного письменства написала В.

(Закінчення на стор. 7-ій)

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПРО СЛОВО „ДЕВАЛЬВАЦІЯ"

Від довшого часу, коли пишете на економічні теми, особливо про знецінення американського доляра, уперто хіба лише Вам з відомих причин уживаєте фальшивого терміну „девальвація" замість „девалюація".

В ніякому з підручників, які я студіював, ніхто з авторів не уживав на поняття знецінення валюти слова „девальвація", тільки „девалюація". А простудіював я багато авторів: Грабського, Ґломбінського, Верещинського, які були моїми професорами — два перші в університеті, а останній у Високій Школі Закордонної Торгівлі (W.S.H.Z.).

Крім цього студіював я економію проф. Кара, Білінського та французького економіста Жідо.

В ніякому з цих підручників Ви не стрінулися б з т е р міном „девальвація", тільки „девалюація". Слово „девальвація" можна вивести з незнання англійської мови, в якій є корінь слова "valve", що з економікою не має нічого спільного, а означає „кляпу" або курок, якого уживають монтери.

Тому прошу Вас не уживати терміну „девальвація", бо це компромітує так українську мову, як і склад Вашої Редакції, в якій, як з цього видно, нема економіста.

Мґр Іван В. Бодревич
Кемден, Н. Дж.

Від Редакції. Очевидна річ, що слово „девальвація" нічого спільного не має з англійським словом "valve", як слушно Ви завважуєте. В українську мову це слово прийшло з німецької мови (Devalvation) на означення методу стабілізації валюти при інфляції паперових грошей. Слово „девальвація" складається з латинського „de" — приставка, яка означає рух униз, і „valeo" — коштую. Словник чужомовних слів І. Бойкова, О. Ізюмова, Г. Калишевського та М. Трохименка (в-во УРЕ, Харків - Київ 1932) подає: „девальвація" і „девалюація". П р а вописний словник Г. Голоскевича подає лише „девальвація".

Отже, вживання слова „девальвація" не є ніякою помилкою.

НАДВЕЧІР'Я

Надвечір'я сірий спокій
розстеляє коло хати;
синіх спогадів сувої —
не збагнуть, не обійняти.

На хвилину очі мружу:
бачу знов себе малою:
спала сонця красна ружа
в діжку з теплою водою,
розлетілись на всі боки
ті скалки презолотаві,
а одна упала в око
і мене зачарувала.

І краса життя безмірна
полонила з тої миті...
Грає зірка надвечір'я,
мов волошка серед жита.

ЛЮДМИЛА КОЖУРИНА
Київ

Ольга Приходько

КАМ'ЯНЕ СЕРЦЕ

(19)

За кілька годин перед початком балю через місто проїхало авто. Це була сенсація! Перше авто в Кам'янці! Люди спинялись, збігались, задивлялись і чудувались тим більше, що за автом їхав екіпаж, наповнений прекрасними квітами: великі букети троянд, гірлянди і просто оберемки рожевого квіту вкривали ввесь повіз. Авто і повіз зупинилися перед жіночою гімназією. З авта виступив Валя і пішов до начальниці просити дозволу прибрати дівочу убиральню квітами, які посилає його батько зі своїх оранжерій. Звичайно, Валя дістав дозвіл, а також велике дзеркало і м'яке крісло, які позичила начальниця, зворушена такою увагою старого дідича. Спритний лакей дідича швидко прибрав понуру клясу на затишний будуар, де крім квітів були і парфуми, і пудра, і всякі дамські дрібниці, отже можна було тут приємно відпочити у вигідному кріслі серед чудового аромату троянд, який розносився з убиральні на цілий коридор.

Валя цього року також закінчив курс в гімназії і одержав диплом. З цього приводу батько подарував йому закордонне авто, а всі ті квіти, що їх батько дозволив зрізати у своєму парку та оранжеріях, щоб зробити радість любому синові, — це був дар для баронеси. Ніхто цього не казав, але всім це було відомо. З Валі і баронеси була дуже гарна пара, вони так підходили одне до одного, що всі їм бажали щасливого одруження.

Цього вечора на балю всім здавалося, що ця пара була найкраща і найщасливіша... Але хто може відгадати майбутнє? На порозі життя то майбутнє малюється в таких чудових, рожевих барвах, здасться таким принадним, легким, чарівним, як та весняна ніч, повна свіжої, ніжної краси... І то майбутнє здається повним прекрасних сподівань, великих надій на життя, як на солодкий келих щастя...

Баль був чудовий, надзвичайний, незабутній. Молодь щиро, безжурно тішилась, танцювала, а ще більше гуляла в гімназіяльному саду, освітленому кольоровими ліхтариками. Це мерехтливе освітлення в цю квітучу весняну ніч перетворило сад на чарівний куточок, де від пахощів жасміну, від притишеної музики оркестри все здавалось казково прекрасним...

О, молодість, молодість!
Краса весни...

На балю всі почували себе так вільно, так приємно! Всі тут були свої, так добре знані, такі близькі, так зжилися за 7 років. Але нові туалети і парадне оточення хвилювали, підносили настрій і викликали почуття глибокої приязни до цих всіх приятелів, з якими тепер доведеться розставатись можливо назавжди. І до цієї радости з приводу закінчення школи приєднувалось почуття жалю, свідомість, що це вони зійшлися „в останній раз, в останній раз"...

А час летів непомітно швидко, мінявся танець за танцем, в антрактах ходили до буфету відсвіжитися морозивом та поласувати солодощами. А потім знову танець. Темп танців ставав щораз швидшим, щораз більш хвилюючим. Очі блищали, личка палали. Манила нічна прохолода, кликала в сад до тих кольорових ліхтариків, що миготіли в гущавині дерев, кидаючи довкола фантастичні тіні. Все тут було чарівним: повітря дихало ароматом квітів, кругом панувала романтична тиша. Здавалось навіть, що ця таємна тиша повна трагічних сил та шепоту кохання, ніжних слів та щирих, солодких поцілунків.

Цілуй, цілуй, цілуй її,
Знов молодість не буде...

Близилось світання. Але молодь, захоплена танцями, не знає втоми. Чим далі, тим швидшим був темп танців, тим більшою була щирість відносин, тим яскравіше блищали очі.

А в канцелярії, поруч з помешканням начальниці, зібралися вже дехто з батьків не тому, що боялись, що діти почнуть бешкетувати, а просто хотілось їм хоч здалеку поглянути на їхню радість. Більшість з них мусіла признатись, що якось не спалось їм цієї весняної ночі — згадувались молоді літа, згадувався пережитий шлях, що промайнув так швидко і ніби непомітно, але найбільше, звичайно, думалося про сина чи донечку, які вже стоять на порозі самостійного життя.

Тим часом з'явилось вино, хтось витяг карти, хтось почав оповідати анекдоти. Нехай там діти ще трохи позабавляться наостанку.

Розвиднілось. Генерал встав і тихо пішов до залі.

Шумливий натовп молоді оточив свого протектора, такого доброго та милого, який улаштував таку чудову забаву. Найбільш смілива та свавільна дочка полковника крикнула до оркестри: „Вальс!", а до дівчат — „Mesdames engagez-vous messieurs!" і сама, вклонившись перед генералом, вхопила старого за руку і пустилась з ним до танцю. Дівчата зовсім подуріли, кожна хотіла потанцювати хоч один тур з милим генералом, а коли він уже зовсім задихався, обступили його з усіх боків, гладили, цілували...

У цей час ввійшла до залі начальниця. Коли зчинився той галас навколо генерала, який було чути аж внизу, в її помешканні, вона вирішила, що мусить покласти цьому край.

Ольга Олександрівна, довголітня начальниця Кам'янецької Маріїнської гімназії, була достойна, тактовна, всіми глибоко шанована дама. Вже сама її постава і спосіб поводження викликав пошану. Висока, струнка, дбайливо вбрана в дорогу, пишну сукню з треном, з гарною зачіскою білосніжого сивого волосся, з обличчям, яке зберігало і в старості приємний, шляхетний вираз і сліди небуденної краси — все це утворювало коло неї сферу абсолютного авторитету. Вона ніколи не мусіла підвищувати голос. Коли вона з'являлась, негайно все стихало, і вона спокійно проказувала кілька речень, але кожне її слово мало вагу і впливало значно більше, як довгі та нудні промови і нотації деяких інших виховників чи виховниць.

Отже й тепер, коли начальниця з'явилась на порозі, всі дівчата відразу стихли і за звичкою схилилися в глибокому реверансі.

— Mesdames, опам'ятайтесь! — з легкою усмішкою звернулась вона до дівчат, а до генерала промовила: — Courage, mon general!

— Ну, знаєте, командувати полком вояків куди легше, як мати діло з цими ніжними паняночками. Алеж вони у вас такі хороші, що нема серця на них гніватись.

Син генерала — головний розпорядник балю і диригент — під час цієї сцени поблажливо посміхався, а тепер скомандував оркестрі „марш", і всі парами почали виходити з залі.

Баль був закінчений.

Про цей баль довго говорили в місті, а дехто згадував його ціле життя.

(Далі буде)

ПРОТОКОЛ

27-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбулася в Hotel Statler Hilton, Cleveland, Ohio в тижні від 18-го до 23-го травня 1970 року

(21)

Дискусія над звідомленням та їх прийняття

Дискусія над звідомленнями

Після вичерпання запитів і відповідей на них, приступлено до дискусії над звідомленнями.

Д-Р РОМАН ГОЛЦЯТ — (19): Закликає до вибору найкращої репрезентації до проводу УНСоюзу. Подає низку пропозицій до покращання стану праці УНСоюзу. Зокрема пропонує включити до статуту такі точки: 1) Делеґатами на Конвенції повинні бути члени, які зорганізували в періоді між конвенціями щонайменше 50 членів. 2) Створити Раду Директорів, зложену з делеґатів різних стейтів, яка вибиратиме головного предсідника УНС. 3) Членство УНС повинно бути поділене на Округи, відповідно до кількости членів; Округи повинні бути репрезентовані окремими радними, які з черги повинні стати членами головних урядовців згл. директорів, що будуть мати право вибирати головного предсідника. 4) Головний предсідник повинен присвячувати більшість свого часу справам УНСоюзу. Теперішній предсідник И. Лисогір не присвячує багато часу Союзовим справам з уваги на інші зайняття чи пости в різних організаціях, на чому терпить УНС. При цьому вичисляє низку організацій, в яких И. Лисогір займає різні пости. Далі промовець уважає, що УНС не є допомоговою організацією. Головні урядовці є вибирані на конвенціях делеґатами, а не займають своїх становищ в дорозі спадку. Кандидати на такі позиції повинні бути перевірювані щодо своїх кваліфікацій, мають бути професійними керманичами цієї відповідальної праці, а не аматорами. Є досить українських фахівців, так, що різні пости в УНС можна без сумніву обсадити фаховими людьми.

В. БЕРЕЖАН звертає увагу, що дискусія повинна бути ведена над виголошеними звітами, а не подавати проєкти, які можна буде подавати в іншому місці.

Д-Р ІВАН СЄРАНТ (86): Щоб делеґати мали докладний образ інвестицій, у фінансових звітах повинна бути подана також їхня книжкова вартість. Погоджується з головним предсідником, що інвестиції були добрі, чи навіть дуже добрі, але прибуток не надзвичайний. Звертає увагу, що між членами є багато фахівців, які могли б раз в рік перевести докладний перегляд інвестицій дотично їх доцільности. Підмічує, що бракує звіту Інвестиційного Комітету для доповнення рекомендацій д-ра Ґалана. Якщо йдеться про клич „Лицем до молоді", то уважає, що якщо б УНС, присвятив більше уваги і енерґії цій справі, ніж іншим, незв'язаним з організацією справам, ця справа виглядала б багато краще. Щодо втрат на продажу бондів, що Союзові фонди були непотрібно заморожені в довготермінових бондах, які повинні бути переінвестовані в короткотермінових бондах, що дало б більшу гнучкість фондам. Пропонує змінити відношення інвестицій в бондах і морґеджах в користь морґеджів, у відношенню 1 до 2.

МИРОН СІРИЙ (281): Застановляється над звітами головних радних. Уважає, що звіт д-ра М. Данилюка є найкращим, справжнім звітом, а звіти інших радних є виповнені поученнями, докладами і зайвими промовами, зокрема звіт гол. радного Мирона Куропася, який твердив, що не буде звітувати про те, що зробив, але те, що не зробив. Він дав виклад про це що це є молодь, та яка різниця між молоддю у віці від 18 до 23 років, та від 18 до 40 років, що можна б назвати добрим викладом, а не для Конвенції, якій треба чистого звіту, а не лекції. Слід критично поставитися до гол. радної А. Дубас яка не мала друкованого звіту, а те що сказала було виповнене особистим життєписом і проблемами, а бракувало справжнього звіту про працю для УНСоюзу.

ЕВГЕН КУЛЬЧИЦЬКИЙ (174): Підкреслює потребу притягати до співпраці, зокрема в організаційній ділянці, нашу молодь, до чого повинні бути заанґажовані молоді люди, які розуміють теперішню молодь і мають відповідний до неї підхід. Вона є тепер більше практична і реалістична і буде працювати для УНС, але за відповідною матеріяльною рекомпензатою. Також слід позбутися внутрішніх непорозумінь, примінити нові методи праці, бо цей теперішній стан не зовсім заохочує цю молодь.

ВОЛТЕР БОРИСКЕВИЧ-БОЙД (94): Уважає, що звіти повинні бути короткі і охоплювати тільки те, що було в дійсності зроблено. Заступниця головного предсідника, п-і М. Душник не з'ясувала у своєму звіті докладно активности жінок. Наприклад, делеґатка з його Відділу п-і Басько вела велику активність у користь УНС, про що не було ніякої згадки в звіті М. Душник. Делеґат був членом Статутової Комісії і уважає, що брак надрукованого статуту зі змінами останньої Конвенції, був перешкодою у працях цієї Комісії. Висловлюється з признанням про звіт редактора „Свободи" А. Драгана, але уважає, що ділянка англомовного тижневика „Свободи" була занедбана і тому молодий редактор „Українського Віклі" повинен мати нагоду сказати дещо на Конвенції про свою працю та чому є друкована англомовна частина тільки на 2 і ½ сторінках, замість на 4-ох. Думає також, що „Свобода" і „Віклі" повинні бути розсилані безплатно всім членам в ЗСА і Канаді. Організатори союзової молоді потребують для своєї праці „Віклі", бо багато із них не вміють читати по-українськи.

ВОЛОДИМИР БАСЮК (424): Уважає, що УНСоюз потребує багато фахівців у різних ділянках своєї праці. Уважає, що дотації на УВУ повинні бути здержані, бо один із професорів цього університету веде антиукраїнську кампанію. Урядники поодиноких Відділів УНС повинні більше співпрацювати зі союзовими організаторами, а тоді праця піде краще. „Свобода" повинна бути побільшена у своєму об'ємі.

Д-Р МИХАЙЛО СНІГУРОВИЧ 414): Стверджує, що не дістав конкретної відповіді на своє питання про Спортову Комісію УНС. Думає, що ця Комісія повинна бути доповнена представниками Української Спортової Централі ЗСА і Канади і інших молодечих організацій. Він також не дістав відповіді на питання, як поступає справа об'єднання УНС з Українським Робітничим Союзом, про що делеґати повинні бути поінформовані. Відносно дивідент уважає, що УНС повинен перестати платити дивіденду в готівці й акумулювати дивіденду на грамотах, збільшуючи їхню суму забезпечення, водночас збільшуючи майно УНС. Уважає, що було б корисним для УНС вести радіову стацію на крайову міру. Відносно Союзівки д-р Снігурович стверджує, що її вартість не може бути вимірена її фінансовими прибутками. Є вона такою інвестицією, що дає змогу тисячам українців переводити вакації і кінці тижня разом. Звіти адміністраторів Союзівки повинні бути поставлені на програму Конвенції.

Д-Р ІВАН СКАЛЬЧУК (430): Стверджує, що звіти не є достаточно детальні, а натомість включали пляни на будуче, на що є окреме місце в програмі Конвенції. Він стверджує, що: книговедення Союзівки повинно бути змодернізоване, що справа виплати секретарям 1% підвишки повинна бути задовільно вияснена делеґатам, що статут повинен був бути надрукований, щоб могти ствердити, які зміни ввела минула Конвенція.

ПЕТРО ФЕДИК (292): Уважає, що у звітах головних урядовців було замало заторкнено питання організування нових членів, що є основою майбутности УНС, потребує молодих організаторів народжених в Америці, які вміли б дістатися до молоді. Молодим подружжям треба давати морґеджі на їхні доми, що їх притягне до УНС. Якщо УНС не дасть, то дадуть інші, де вони дістануть також життьове забезпечення. Відносно Відділових секретарів, уважає, що вони повинні бути забезпечені від риску втрати зібраних вкладок, і що слід подбати про молодих секретарів.

ІРИНА ЩЕРБА (173): Стверджує, що звіти багатьох гол. урядовців відносяться до справ зв'язаних з УНС й забирають час особистими справами. Звіти гол. урядовців повинні бути друковані перед Конвенцією, так щоб можна було, без зайвої втрати часу, приступити до ділової дискусії. Він є за розбудовою Союзівки, а навіть за закладанням інших подібних ресортів, виконуючи клич „Лицем до молоді". „Свобода" є потрібна, хоч є менше членів народжених в Україні. Треба зайнятися цією справою. Бюджет УНС є конечний. Уважає, що причина подана гол. предсідником И. Лисогором, щодо звільнення д-ра Падоха зі становища представника УНСоюзу в УККА, не є оправдана, бо якщо без нього не можна було обійтися у праці УНСоюзу, так само і інший член Екзекутиви є потрібний у праці в головній канцелярії УНС. Делеґатка уважає, що д-р Падох був протягом 4-ох літ під постійною пресією, щоб він залишив репрезентацію УНС у поважних впливових організаціях, а його союзові обов'язки, як головного секретаря були в тому часі поважно обкроєні. Уважає далі, що немає потреби вибирати 4-ох заступників головного предсідника, а радше було б корисним створити окремі департаменти з окремими фаховими директорами, як також додати до головного касира і гол. секретаря — відповідних заступників.

МИХАЙЛО ОЛЬШАНСЬКИЙ (423): Підтримує плян створення на Середньому Заході літнього ресорту, тобто Союзівки, яка там є потрібною для союзового членства. Згідно із рішенням останньої Конвенції така оселя повинна бути зорганізована на тому терені. Резолюції повинні бути респектовані. Відповідні об'єкти були свого часу там підшукані.

МИХАЙЛО САЛДАН (194): Останні дві Конвенції УНС, винесли ухвали, щоб перенести головну канцелярію до Ню Йорку і для тієї цілі слід там збудувати Союзовий Дім. Ню Йорк — це світова метрополія і є також ідеальним місцем для української спільноти.

КОНСТАНТИН ШЕВЧУК (217): Уважає, що головні урядовці УНС виконали свої обов'язки на 90 до 95%. З досвіду знаємо, що не є можливо виконати завдання на 100%. Він є довголітнім Відділовим секретарем і членом Союзу на протязі 55 літ. Поручає підвищити дивіденди для членів, що покінчили 75 літ. Створити в рямцях програми молоді УНС окремий Фонд Допомоги Студентам.

ВСЕВОЛОД ПІНКОВСЬКИЙ (432): УНСоюз повинен зміцнити публіцистичну кампанію та взагалі інформацію про себе на терені Канади, бо досі вона обмежувалася тільки до святочних привітів перед Різдвом і Великоднем. Не вказано виплачувати невелику дивіденду за сплачені вже грамоти, бо це радше спричинює часті випадки, що їхні власники вибирають готівку за них. Радше було б більше корисною річчю додавати дивіденду до сплачених грамот і побільшувати їхню вартість. Уділювання морґеджів зокрема у Канаді, було б відповідним поштовхом для збільшування членства. Вимагає вияснення відносно невиплачування ухваленої на попередній Конвенції однопроцентової підвишки секретарям.

ВОЛОДИМИР СЕНЕЖАК (27): Уважає, що вияснення головних урядників і редактора „Свободи" дотично становища УНСоюзу і „Свободи" у справах Патріярхату не можуть вдоволяти, хоч гол. предсідник запевнював, що УНС кермувався виключно наміром допомогти у намаганнях здобути Патріярхат. Конвенція повинна вирішити відповідні директиви, як повинен поступати УНСоюз і його урядники у справах церковних, а зокрема Патріярхату. Більшість членства УНСоюзу є католиками і тому ця справа є справою першорядної ваги.

ОЛЕКСАНДЕР ЛУЦЬКИЙ (153): УНС є ключевою організацією нашої спільноти й тому слід нам пильно дбати про його добро і розвиток. У його проводі повинні бути відповідні кваліфіковані одиниці, що мають потрібний досвід у бизнесових і громадських справах та належну повагу. Підставою праці УНСоюзу є праця секретарів Відділів і тому треба їхню працю належно оцінювати і винагороджувати. Союзівка є потрібна для Середнього Заходу, як також для Канади. УНСоюз підтримував працю всіх важливіших організацій на цьому терені, як УККА, СКВУ, Катедри Українознавства, Пласту, СУМА і т. п., за що належиться окрема подяка. Союзова преса старається інформувати своїх читачів в об'єктивний спосіб в міру можливостей. Це нелегка справа вдоволити всіх, якщо, йдеться про різнородні політичні та релігійні напрямки. „Свобода" іде згідно із кличем „Лицем до молоді". Делеґат. є редактором однієї із „Пластових Сторінок" і складає подяку „Свободі" за співпрацю з українськими молодечими організаціями.

АНДРІЙ БУК (70): Пропонує піддати дискусії важливіші справи у зв'язку із потребами УНСоюзу і його майбутнього розвитку, як також якщо конечно змінити статут і призначити відповідні фонди. До цих важних справ зачислює дел. Бук: 1) поширення організаційного Відділу УНС, 2) перевести злуки менших, нежиттєздатних Відділів, 3) переведення перепису українського населення Америки і Канади при помочі церковних та громадських організацій та 4) включити до Головного Уряду представників молоді.

МИКОЛА СЕНЧИШАК (131): Обговорюючи, звіт заступника головного предсідника С. Куропася та програму молоді, уважає, що на протязі чотирьох років на тому становищі, було досить часу і можливостей оформити програму праці і він повинен бути частинно відповідальним за виконання її. Як виходить з дальших звітів, Мирон Куропась був керівником програми молоді, тому тяжко зрозуміти, чому заступник головного предсідника, С. Куропась уважав за вказане критикувати Головний Уряд за брак програми для молоді. Щодо Союзівки біля Чикаґо, уважає, що багато легше для С. Куропася було переконати для цієї справи кількох членів Екзекутиви, ніж 400 делеґатів Конвенції. У справі фінансового звіту П. Пуцила запитує дел. Сенчишак, як може така велика організація як УНСоюз працювати без бюджету, хоч були постанови Конвенції? У звіті фінансовому (стор. 91-92) є такі позиції як видатки на збори Округ 19,000 дол., кошти річних зборів — 44,000 дол., кошти подорожей організаторів — 69.000 долярів — це все ясне і оправдане. Але таку позицію як „Загальні кошти подорожей" — 118.000 дол. тяжко зрозуміти, тут треба пояснень. Далі делеґат Сенчишак запитує, які морґеджі були уділені для Чикаґо та який є тепер їхній стан? Чи дійсно деякі з них були уділені на доми в околицях, які втратили свою вартість і належать до т. зв. „сламс" та чи ті рудери сплачують свої борги-морґеджі?

АНДРІЙ ЗАБРОДСЬКИЙ (156): Звертається до д-ра Ґалана у зв'язку із його звітом щодо помочі в Юґославії. Ця країна є комуністичною і тому повинні бути певні межі у способах нашої допомоги в тій країні. Зокрема не повинна бути допомога готівкою, а радше в одягах і харчах. Також не повинна бути допомога на будову шкіл чи взагалі будівель, бо це належить до держави. Допомога повинна йти лише українському населенню. „Свобода" не насвітлювала якслід цілости життя Української Православної Церкви. Вона присвячувала куди більше місця Українській Православній Церкві в ЗСА, а зате зовсім небагато Українській Автокефальній Православній Церкві.

СЕМЕН ЛУПАЦІЙ (339): Цікавиться, як був виконаний Екзекутивою клич „В пошані до піонерів", якщо йдеться про полегшення вимог при уділюванню допомоги для хворих піонерів. Уважає, що не слід при цьому вимагати коштовної лікарської перевірки. У справі програми для молоді, треба вважати, щоб не входити в ривалізацію з існуючими вже молодечими організаціями. Навпаки, треба підтримувати існуючі вже молодечі організації, а їхніх провідників запросити на найближчу союзову Конвенцію, як обсерваторів і евентуальних майбутніх союзових провідників.

СТЕПАН ЖЕНЕЦЬКИЙ (8) Мимо клича „Лицем до молоді" дискусія не ведеться про провід молоді, який тепер находиться переважно в руках старших. Ми потребуємо майбутніх провідників і тому треба звертати на цю проблему виїмкову увагу. Уважає, що сума призначена УНС на стипендії для молоді у висоті 2.000 дол. є абсолютно замало. Треба також звертати увагу на це, кому уділяється ці стипендії. Зокрема слід пам'ятати про стипендії для майбутніх громадських провідників у таких ділянках, як письменники, журналісти, редактори. Кількість стипендій слід побільшити.

МИХАЙЛО ВОРОБЕЦЬ (356): Закликає делеґатів, щоб свою увагу звертали на багаті можливості, що їх має Середній Захід Америки, де існують великі природні багатства. Інформує про здоровий, чистий воздух, просторі лани пшениці, пасовиська, поля з кукурудзою. Багато українських людей поселилося на тих теренах, але про них ми не пам'ятаємо, а УНС не дає морґеджів, які їм потрібні. 17 членів його родини є членами УНС, крім того він зорганізував поверх 200 членів для УНС. Але не слід це членство забувати, бо це добрі члени, яких не треба суспендувати, як це робиться на Сході. Просить при виборі нового уряду, узгляднити потреби цього Середнього Заходу і вибрати бодай одного головного радного. Він радить в майбутньому Конвенції відбувати на Союзівці, а не по готелях.

МИКОЛА ПЛАВЮК (458): Після вислухання вияснень дотично браку надрукованого статуту та протоколу, уважає, що УНС находиться в прикрій ситуації, якщо йдеться про леґальну сторону. Головний секретар заявив, що не можна друкувати статуту, бо попередня Конвенція згідно з її протоколом прийняла рішення про зміни в статуті більшістю голосів, замість кваліфікованої більшости. Дивується, як може організація провадити свою працю, якщо зміни в її статуті були прийняті неформальним голосуванням. Протестує проти такої ситуації, бо уважає, що делеґати не знають на чому стоять. Статут вони повинні мати в руках. Цю ситуацію треба обов'язково вияснити й наладнати, щоб не було замішання. Слід також уточнити докладно поділ обов'язків і праці п. В. Сохана, заст. головного предсідника, який кермує рекордовим департаментом і д-ром Падохом, голов. секретарем. Це в майбутньому слід ясно опридiлити.

Делеґат далі стверджує, що невдоволений вияснennями д ра Галана, який твердив, що втрата на продажу бондів є лише паперовою втратою. Уважає, що низькопроцентові бонди повинні бути змінені на вищепроцентові. Ствердження головного пресідника і контролерів про поступ у союзовій праці в Канаді, як теж, що Канадійська Канцелярія є потрібною його вдоволяють.

Д-Р АТАНАС СЛЮСАРЧУК (174): Слід застановитися над методами приєднування нашої молоді до Союзу. Ця молодь, що є тепер членами УНСоюзу була вписана їхніми батьками, як ще були зовсім малими дітьми, так що багато із них не знало навіть, що належить до Союзу, бо вкладки платили за них родичі. Тепер ці молоді люди здають собі справу із важливости забезпечення й тому їх не вдоволяє квота забезпечення на 500 чи 1,000 долярів, але хотіли б забезпечитися на 15.000 чи 20.000 дол. Згідно із постановами статуту УНС, вони тут можуть забезпечитися до висоти 25.000 дол. Але в дійсності, як інформують головні урядники, їх не можна забезпечувати навіть на 5.000 дол. з причини військового віку. Майже, немає молодих людей, що не підлягали б військовій службі. Хіба хтось з них є хворий, а тоді його не можуть також прийняти у члени УНСоюзу. Тому пояснення, що його можна забезпечити найвище до 3.000 дол. такого молодого чоловіка не переконують до УНСоюзу, він шукає багато вищого забезпечення, вони не хочуть символічної суми 500 дол.

ЯРОСЛАВ КРАВЧУК (251): На думку цього делеґата „Свобода" незадовільно підтримує справу Патріярхату.

В цім місці предсідник П. Дорожинський проголосив в годині 11.15 перед полуднем 10-хвилинну перерву в нарадах. Після перерви від години 11.35 перед пол. продовжувалися наради, а саме дискусія над звітами.

КАРЛО САЧКО (53): Вимагає перекладів на англійську мову і нарікає, що Конвенція іґнорує тут роджену молодь. Треба уладжувати більше секретарських курсів, бо вони є потрібні.

АТАНАС КОБРИН (127): Підкреслює вагу молоді, бо без неї не буде УНС. Треба опрацювати програму молоді в УНСоюзі. Пропонує, щоб УНСоюз подумав над відповідними способами приєднати до праці здібних організаторів, між іншим, виплачувати комісове скоріше, як це сьогодні практикується. Керівники Союзівки повинні здавати свої звіти та обговорювати свої проблеми. Оба керівники заслуговують на окрему подяку за їхню корисну працю. Видання УНСоюзу повинні бути якнайбільше поширювані, бо тою дорогою популяризуються ідеали, на яких Союз є побудований. Думки про вагу підшукування нових доріг до теперішньої молоді і нових атрактивних кличів повторив делеґат по-англійськи.

ВІТАЛІЙ ГАЛИЧ (21): Статистика членства УНСоюзу виявляє, що за останніх 8 літ пересічний вік членів УНС піднісся на 3 роки. Тому висловлює побоювання, що на найближчій Конвенції пересічний вік членів буде 65 літ або емеритів. Запитує, чому не подається пересічного віку головних урядників УНС і вважає, що вже час вибирати молодих головних урядників.

СТЕФАНІЯ БУКШОВАНА (340): Запримічує, що занадто багато часу і енерґії тратиться на цій Конвенції в обговорюванні маловажних справ, що їх могла б легко полагодити головна канцелярія. Треба нових людей, охочих до праці, на становищах Екзекутиви. Треба вибирати до уряду таких людей, що будуть зі собою кооперувати.

Привіт Владики Мстислава

О годині 11.55 перед пол. предсідник Дорожинський перервав дискусію і впровадив на залю нарад Архиєпископа Української Православної Церкви Мстислава в асисті священиків. Прихід Гостя привітали делеґати оплесками. Предсідник П. Дорожинський привітав Гостя коротким словом, в якому заявив, що український нарід був усе тісно зв'язаний з Церквою. Церква стояла і стоїть на сторожі задержання традицій, мови та рідної культури. Ми горді, що в нашій Церкві були і є гідні провідники. Одним із тих, що не тільки є духовими провідниками, але рівночасно громадськими діячами — це гідність нашої 27-ої Конвенції УНС, Митрополит Української Православної Церкви в Европі та голова Консисторії Української Православної Церкви Америці — Владика Мстислав.

Архиєпископ Мстислав привітав Конвенцію і УНС, як найстаршу, братську організацію, яка все мала на увазі добро української спільноти і її справи підтримувала ділом. Вона збагачувала життя нашого народу матеріяльно, культурно і духово. Радіє, що має можливість говорити до цього достойного збору мовою його прадідів. Пригадує, що українці розпочали боротьбу за свободу і ніколи її не перервали. Він дякує головному предсідникові і головним урядникам за запрошення, за соборне зрозуміння ваги спільноти і гарну співпрацю в справах його Церкви. Бажає добрих успіхів в нарадах.

Предсідник П. Дорожинський — подякував Владиці за слово і приступив до перерваної дискусії над звітами головних урядовців.

ПЕТРО РОГАТИНСЬКИЙ (75): Дотації на стипендії УНС за останніх 4 роки виносили всього 9.500 дол., під час коли остання Конвенція Коштувала 98,000 дол., отже в тій ділянці ми не пішли вперед. Секретарям не виплачено 1% за їхню основну працю, під час коли кошти адміністрації виносять десятки тисяч. Праця секретарів дала початки розростові УНСоюзові, це підстава існування УНС. Хоч розвиток УНС залежить від організування нових членів, організаційний департамент має всего на всего двох людей, що мусять робити також іншу роботу і не можуть посвячувати час виключно на організаційну. Молодь треба притягати в члени практичними арґументами. Ми є братською організацією з 35 мільйоновим майном, з чого 25 мільйонів є інвестованих в бондах, а тільки мала частина у морґеджах для членів, які радше повинні мати першенство в отримуванні кредитів. Уважає, що Конвенція повинна обговорювати і вирішувати ті всі основні недомагання в житті УНС. УНСоюз має величезні можливості впливати на життя нашої спільноти взагалі, а для приєднування членства зокрема, бо є власником таких органів, як „Свобода", „Юкреїнієн Віклі" та друкарні.

Д-Р ОЛЕКСАНДЕР СОКОЛИШИН (204): У зв'язку з кличем „У пошану до піонерів, — лицем до молоді" — пропонує випрацювати окрему широку програму для здійснювання цього гарного клича. Зокрема, якщо іде про піонерів УНСоюзу, подобається йому проєкт д-ра Падоха створити архів-музей для зібрання матеріялів не тільки у справі історії УНС, але всієї українсько-американської спільноти, щоб утривалити здобутки нашої еміґрації та служити нашій молоді поштовхом до дальшої праці для добра тієї спільноти і української справи взагалі. Уважає, що вимога делеґата Сачка говорити тільки по-англійськи не може бути виправданою, бо наші іміґранти, приїхавши тут, говорили тільки по-українськи, а щойно відтак навчилися англійської мови. Обов'язком молоді є вивчати українську мову, культуру, бути членами українських церков, організацій і т. п. Молодь, що не знає нашої мови, повинна ставати членами Пласту, СУМА, ОДУМ'у, де її навчать української мови та відповідні курси Союзівки також причиняються до тієї праці. Поручає і підкреслює важливість проєкту д-ра А. Грановського дотично створення окремої катедри українознавства в Міннесотському університеті.

Д-Р ВАСИЛЬ ПАЛІДВОР (204): Уважає, що не отримав від д-ра Галана достаточного вияснення щодо виконання резолюції однієї із попередніх Конвенції про будову дому головної канцелярії УНС в Ню Йорку, чого він вимагав від д-ра Галана, як голови Контрольної Комісії. Уважає, що д-р Галан інтерпретував хибно цю резолюцію, мовляв, ця будівля повинна бути в Джерзі Ситі. Резолюція ця повинна бути респектована, або змінити треба її в протоколах. Це відноситься також і до майбутніх резолюцій Конвенції, взагалі. Звертаючись до П. Пуцила вимагає, щоб члени у віці понад 70 літ не потребували переходити лікарських оглядин, якщо Управи Відділів підписують аплікацію на допомогу хворому членові.

ЕВСТАХІЙ МАНАЦЬКИЙ (194): Цьогорічна Конвенція і її рівень поступила далеко вперед в порівнянні із тією, що в ній брав делеґат участь перед 20-ма роками. Стверджує відмінний дух Конвенції і великий прогрес. Щодо проблеми молоді уважає, що є питання, чи „Магомет має прийти до гори, чи гора до Магомета". Ми зіпсували молодь автами, забавами та всякими люксусами. Колись наша студентська молодь приучувалася до громадської праці, їздила по селах з докладами, концертами і виростала на громадських провідників. Тепер на жаль, цього не бачиться. Наша молодь повинна приучуватися до ведення праці в УНСоюзі, помагаючи в праці членам Управ Відділів, як також у громадській праці по наших осередках.

ТЕОДОР ХАЙ (320): Нав'язує до слів головного предсідника, який стверджував у своєму звіті недостаточний ріст членства УНС і повільний розвиток. Не уважає, що причини подані И. Лисогором є влучні. На думку цього делеґата, ситуація створюється тому так незадовільно, бо численні зайняття гол. предсідника в справах позасоюзових не дозволяють йому присвячувати відповідний час справам самого Союзу. Очолювати СКВУ, УККА і т. п. та поїздки по Европі забирають йому час потрібний для справ УНСоюзу. Рекомендує делеґувати до інших організацій, як заступників УНСоюзу головних урядників, які виручили б И. Лисогора. Він тоді мав би більше часу для справ УНС.

АНДРОНІК КОПИСТЯНСЬКИЙ (327): Конвенція обговорює позитивні і неґативні сторони праці організації. Позитивні сторони праці знаємо ми всі і делеґати є горді з них, бо інакше не працювали б для УНС. Є деякі справи, що журять делеґатів, як наприклад, що звіти були передані пізно, а далі відмова деяких удогіднень для членів, включно із неуділюванням морґеджів для членства. Через це УНС тратить поволі характер братської, допомогової організації. На цих речах будують секретарі Відділів членство. Нас тішить проєкт побудови нового будинку головної канцелярії, але краще було б будувати дещо скромніший дім, бо цей, що є запланований, є дещо за великий і за коштовний та може робити враження якогось бизнесового хмародера в роді „Емпаєр Стейт БЛДг" і т. п. Справа молоді дуже важлива, її треба з'єднувати всіма способами та поширювати між ними книжки і брошури англійською мовою, що їх видає „Свобода", що їх можна роздавати навіть безплатно. Пропонує великих декілька бібліотек й розділювати поміж англомовною молоддю відповідні книжки.

(Продовження на стор. 4-ій)

Дискусія над звідомленням та їх прийняття

(Продовження зі стор. 3-ої)

РОМАН ЧУЧКЕВИЧ (346): Стверджує з приємністю, що нинішня Конвенція стоїть на багато вищому рівні ніж попередня і тому складає подяку кожному, що спричинився до піднесення її рівня. Окремо дякує дел. М. Куропасеві, якого слова на цій Конвенції причинилися до підвищеного тону і культурного характеру Конвенції. Одначе, деякі справи слід уважати неґативними: Резолюції, які були схвалені на попередній Конвенції не виконано, звіти з праці УНС повинні бути надруковані в двох мовах, дім для старших не був оснований, в більших осередках повинні були бути основані союзові центри для молоді, одначе, цього не виконано, не збільшено Стипендійного Фонду, молодечим організаціям треба було уділяти допомогу.

Зголошені до слова делеґати: ІВАН ПАНЬКІВ — резиґнує, а МИКОЛА ХОМАНЬЧУК — хворий.

ЯРОСЛАВ КРИШТАЛОВИЧ (222): Союзівка — добра річ і потрібна для молоді і старших. Зате УНС згл. його Головний Уряд мало цікавився літніми оселями нашої молоді, тобто Пласту, СУМА та інших. Якщо ми виявимо збоку УНСоюзу більше заінтересування справами тієї молоді, тоді вона також занітересується УНСоюзом, а клич „Лицем до молоді" стане більше реальним.

ІВАН МИХАЛЬЦЕВИЧ (221): Застановляється над причиною спадку членства. Однією з причин це невдоволення старших членів їхніми грамотами на ціле життя, кляса „W", що за них вони мусять платити ціле життя. Ці свої критичні погляди поширюють між іншими членами. Дотеперішній спосіб піти назустріч своїм членам у віці 80 літ і вище, коли УНС звертає їм їхні річні вкладки при помочі збільшених дивіденд — є невистачаючий. Треба також застановитися над проблемою у зв'язку із 20-літніми грамотами. Власники грамот кляси Е-20, після одержання чека, залишають УНС і часто не вертаються з новими грамотами. А власники поліс Р-20 після сплачення вкладок, вибирають готівку. Ці справи повинні бути докладно вияснювані організаторами при вписуванні нових членів, а рівночасно повинні бути подані різниці між посісами Е і Р, бо на тому тлі дуже часто виринають непорозуміння, що їх можна б легко оминути.

ЄВГЕН РЕПЕТА (146): Пропонує зміну теперішньої методи виплачування належности секретарям за членів. Секретар є тільки до певної міри, частинно відповідальний за це, що член вибирає готівку за свою полісу або перестає платити вкладки. Він не може відповідати за це, якщо член помер або перенісся до іншого Відділу. Секретарі і організатори повинні старатися забезпечувати членів на вищі суми, до чого одначе є потрібна масова пропаґандивна література про кирисність таких вищих обезпечень для самого апліканта, УНСоюзу і організатора. Щодо допомоги хворим теперішній плян уділяти 35 дол. річно для хворих членів слід замінити звільненням хворого члена від вкладки на час його недуги, як це практикується у інших подібних організаціях.

ТИХОН ТЕЩУК (422): Комісія для молоді займалася проблемами молоді над якими не мається впливу, бо зі старшими, понад 14-літніми не є легко договоритися. Слід брати радше під увагу молодь нижче 14 років. Програма для молоді, у такій ранній молодости, що ними кермують батьки, союзові Відділи, УККА, Союзи Українок, була б найбільш відповідною. Практика домівки для студентів у Філядельфії, що її недавно відкрито в співпраці з УНС, подвоїла в одному місяці членство. Слід мати списки дітей зі садків, шкіл українознавства і т. п. і їх старатися вписувати в члени УНС.

Предсідник П. Дорожинський звертає увагу делеґатам, що говорять до голосника, щоб підходили зовсім близько до мікрофону і до нього просто говорили. Заразом просить стримуватися від ставлення резолюцій і рекомендацій, що їх буде можна ставити пізніше, на призначеному таким справам місці. Просить дискутувати тільки звіти урядників і не повторювати теми перед тим обговорювані.

ЛЕВ БОДНАР (131): Звіти повинні обіймати всі праці виконані для добра УНСоюзу. Гол. урядники звітували про те, що мали зробити для організації, але не те, що вони зробили, як це між іншим бачилося у звіті заст. гол. предсідника, С. Куропася. На думку делеґата, клич теперішньої Конвенції це фраза, і думає, що ніщо не зроблене, щоб його ввести в життя. Якщо йдеться про клич „Лицем до піонерів", то передусім треба було б зреалізувати думку про дім для старших, бо це, що досі для них було зроблено, це зовсім небагато. Чому такий дім для старших не міг би постати на терені „Союзівки". Для здійснення клича щодо молоді, думає, що не зроблено нічого. Якщо б союзові урядники відвідали існуючі табори для молоді, Пласту чи СУМА, в тій околиці, могли б прийти до переконання, що УНСою повинен прийти з поміччю молоді, розбудувати ті табори. Він ствердив, що багато дітей кожного року переходить вишкіл в таборах Пласту і СУМА, щоб стати у майбутньому членами УНСоюзу та його провідниками. Про це, на жаль, не було ні слова згадки, а якраз тими справами треба цікавитися, щоб реалізувати клич „Лицем до молоді". У дальшому запримітив дел. Боднар, що дитяча література потребує постійної фінансової допомоги, бо грозить небезпека, що молодь залишить нашу спільноту. Тому власне на потреби молоді слід уживати „Фонд Наглої Потреби", бо це є в дійсності нагла, конечна потреба.

ІЛЛЯ КУРМАН (408): Підкреслив труднощі праці УНСоюзу в Торонто і взагалі на терені Канади. Треба мати союзовий дім в Торонто та бюра УНС по всіх більших містах Канади, щоб праця краще розвивалася.

МИКОЛА ШПЕТКО (489): Уважає, що повинен був отримати від головних урядників докладніші відповіді на свої запити. Зокрема, фінансовий звіт уважає за перестарілий, хаотичний і тому не зовсім ясний. Якщо Екзекутива хотіла б щось не договорити або закрити, тоді делеґати стаються невдоволені, а це відбивається на справі УНС. Звіти головних радних роблять враження, що їх не вибрала Конвенція, але назначив гол. предсідник. Він просить дати відповідь на своє питання, що сталося з домом на Бронксі. Треба створити більше Союзівок, подбати про місця для сходин і праці молоді, і старатися хоронити цю молодь від наркотиків. Слід також оснувати дім для старших.

Предсідник Павло Дорожинський проголосив, що осталося ще 8 делеґатів, які зголосилися до дискусії, які отримають слово на пополудневій сесії.

Предсідник Іван Флис перейняв провід Конвенції і подав цілий ряд повідомлень для учасників Конвенції та о год. 1.05 по пол. закінчив 6-ту сесію і проголосив перерву до години 2.30 по пол.

СЬОМА СЕСІЯ

Середа, 20-го травня 1970 р., година 2.35 по пол.

Сьому сесію 27-ої Конвенції відкрив предсідник Конвенції, Іван Флис о годині 2.35 по пол. і зарядив відчитання приявних делеґатів на залі (ролл-колл).

Повідомлення Виборчої Комісії

З черги уділив голос голові Виборчої Комісії — о. Богданові Смикові, який подав делеґатам докладні інструкції щодо способу голосування у правиборах Конвенції. Бальоти до голосування будуть перше перечислені Виборчою Комісією, відтак розділені між три групи Відділів, а саме: для Відділів 1 до 161, в групі ч. 1., для Відділів 163 до 331 в групі ч. 2, і для Відділів 334 до кінця в групі ч. 3. Окрему, 4 групу становитимуть 27 членів Головного Уряду і Екзекутиви. Бальоти будуть зложені до окремих скриньок. До переведення цієї праці запрошує членів Виборчої Комісії.

До звідомлення Статутової Комісії

Предсідник Конвенції І. Флис запросив до звіту голову Статутової Комісії Івана Телюка, інформуючи, що делеґати які зголосилися вже до дискусії, отримають голос пізніше, як тільки час дозволить. Голова Статутової Комісії, Іван Телюк пояснив українською мовою обов'язки цієї Комісії. Головним обов'язком Комісії є переглянути деякі постанови статуту УНС та, якщо зайде потреба, запропонувати Конвенції зміни і доповнення. . Комісія, покликана до життя Екзекутивою, зійшлася на три дні перед Конвенцією на свою першу сесію і уконституувалася слідуючо: голова — Іван Телюк, 1-ий заступник голови — Микола Олек, 2-ий заст. голови — Володимир Бойд-Борискевич, секретар української мови — Богдан Футей, секретар англійської мови — Роман Максимів. Як інформував п. І. Телюк, оба секретарі — адвокати. Таку саму інформацію про цю Комісію подав англійською мовою член Комісії, дел. В. Бойд-Борискевич. Після цього секретарі Комісії Б. Футей і Р. Максимів, вперше відчитали пропоновані зміни статуту УНС, українською і англійською мовами а саме:

Зміни і додатки до статуту Українського Народного Союзу предложені Статутовою Комісією 27-ої Конвенції УНСоюзу Клівленді, Огайо

Відзнака

1. Арт. розд. 3. стор. 12:
Зміна: Напис має оточувати відзнаку.
Відзнакою Українського Народного Союзу є: три прапори, американський, канадійський і український, під ними дві руки, дружньо сплетені і ім'я Українського Народного Союзу в скороченні обома мовами.

2. Арт. VIII, стор. 82.

2. Окружні Комітети:

1.Усі Відділи УНС мають належати до Окружних Комітетів.

2. Управа Окружного Комітету складається з:
а) Голови
б) 1-го заступника
в) 2-го заступника
г) секретаря
ґ) касира

Членів Управ Окружних Комітетів вибирається на один рік на річних загальних зборах Округи. У нарадах і зборах Окружного Комітету право голосу мають не більше як три представники Відділу та їхні конвенційні делеґати.

3. Обов'язки Окружних Комітетів:

а) Ініціювати і координувати діяльність Відділів.
б) Поширювати інформації і підтримувати плян праці УНСоюзу.
в) Бути посередником (медіятором) в Окрузі.
г) Давати квартальні звіти скарбникові Головного Уряду УНСоюзу.
ґ) Має право назначувати двох кандидатів до Головної Ради від кожних 3.000 (три тисячі) членів. Один із цих кандидатів має бути вибраний радним на Конвенції.
д) На покриття адміністраційних видатків, Централя звертає до Окружного Комітету $ 2.00 (два дол.) від кожного нового члена, зорганізованого в Окрузі.

4. Обов'язки головних радних:

Арт. III, розд. 40, стор. 32: до обов'язків головних радних слід додати обов'язок „брати участь у засіданнях Окружних Комітетів".

5. Вибір головних урядовців:

Арт. II, розд. 27, стор. 24: до першого уступу додати: „під умовою, що ніякий головний контролер, ані головний радний не може бути обраним на пост головного урядовця більше разів, як три слідуючі по собі каденції".

6. Фінансова Комісія:

Арт. II, розд. 16, стор. 18: додати:
в) Фінансова Комісія створена із п'ятьох делеґатів.
Арт. II, розд. 17, стор. 19:
Обов'язки: Фінансова Комісія має радити під час Конвенції, щоб обміркувати фінансові пропозиції для предложення їх до вирішення Конвенції.

7. Обов'язки Головної Контрольної Комісії:

Арт. II, розд. 39, стор. 31: додати: „і провірити, чи доручення попередньої Конвенції були виконувані".

8. Річні наради Головного Уряду:

Арт. II, розд. 32, стор. 26: змінити як слідує:
Річні наради Головного Уряду повинні відбуватися в травні кожного року, за вийнятком того року, в якому відбувається звичайна Конвенція УНСоюзу. В такому році після Конвенції наради Головного Уряду повинні відбутися не пізніше, як у місяці вересні, в тому самому році.

9. Обмеження віку делеґатів:

Арт. II, Розділ 10, стор. 15 додаток:
Член має право бути обраний делеґатом на Конвенцію якщо він є українцем, або українського походження, членом УНСоюзу не менше одного року й Відділу який він репрезентує не менше як 6 місяців до Конвенції, на яку він вибраний, має скінчених 18 років і кваліфікації урядника підлеглого Відділу. Кожна особа, яка під час вибору делеґата є урядником іншої братської запомогової організації чи асоціяції якогонебудь Відділу, або продає забезпеченеві поліси для інших компаній; або хто колинебудь спричинив судову справу для Українського Народного Союзу чи то особисто, чи то в імені якого іншого члена, така особа не є правно допущена бути делеґатом.

10. Кваліфікації головних урядовців:

6. Арт. II. Розділ 26, стор 23:
Кожний повноправний член УНСоюзу понад 21 років що має кваліфікації на делеґата, як вище приписано, що є громадянином ЗСА або Канади, може бути вибраний на головного урядовця УНСоюзу за вийнятком: що кандидати до Головної Контрольної Комісії і Головної Ради не можуть мати понад 65 років. Інше залишається так як було попередньо.
Додаток:
Кожний член Головного Уряду УНСоюзу, який був найменше три каденції і має понад 65 років входить до складу Почесного Головного Уряду, із усіми правами усіх головних урядовців, за вийнятком голосу.

11. Відділи УНСоюзу:

Арт. II, розд. 44, стор. 37:
До управнень Головного Екзекутивного Коміету належить при кінці четвертого уступу того розділу додати: „Вони теж матимуть право суспендувати секретаря і касира такого Віділу, який не виконує своїх статутових обов'язків, зокрема якщо залягає щонайменше 60 днів із пересланням головному касирові вкладок членів Відділу. Головний Екзекутивний Комітет матиме також право визначити тимчасових заступників на місця таких суспендованих урядовців Відділу аж до часу вибору нових урядовців на найближчих надзвичайних зборах".

12. Делеґати:

Арт. II, розд. 8, стор. 13: змінити текст цього розділу як слідує:
Кожний правно встановлений, повноправний Відділ УНСоюзу, що має 100 або більше членів, які платять в тому Відділі вкладки до Братського Фонду УНСоюзу, є управнений до заступництва і голосування в усіх справах, які будуть порушуванні на Конвенції, а саме: Відділи, що мають від 100 до 199 членів включно, вибирають одного делеґата з одним голосом, Відділи, які мають від 200 до 499 членів включно, двох делеґатів з двома голосами, Відділи, які мають від 500 до 999 членів включно, трьох делеґатів з трьома голосами, а ці, які мають 1 000 або більше членів, чотирьох делеґатів з чотирьома голосами.

13. Склад Головного Екзекутивного Комітету:

Арт. II, розд. 25, стор. 23: Новий текст 4-го уступу цього розділу буде такий?
4. Номінація і вибір бальотами головних урядовців, які творитимуть Головний Уряд:
Головний предсідник
Заступник головного предсідника дла ЗСА
Заступник головного предсідника для Канади
Заступник головного предсідника для жінок
Заступник головного предсідника і організаційний секретар
Заступник головного предсідника і рекордовий секретар
Заступник головного предсідника і касир

Член Комісії Максимів подав вияснення відносно останньої пропозиції, що Статутова Комісія не мала часу встановити обов'язків цих членів Головного Екзекутивного Комітету, тому мала б залишитися справа вияснення функцій його членів Головному Екзекутивному Комітетові. Статутова Комісія пропонує, щоб делеґувати це право Головному Урядові.

Член Комісії Микола Олек справив назву третього заступника головного предсідника на Заступниця головного предсідника для жінок, а також виправив порядок поданого складу Головного Екзекутивного Комітету так, щоб Заступник головного предсідника і рекордовий секретар був попереду Заступника головного предсідника і організаційного секретаря.

Після відчитання пропонованих змін англійською мовою, секретар Комісії Р. Максимів додатково прочитав звіт меншости членів Комісії, в якому проєктується, щоб номенклятура членів Головного Екзекутивного Комітету осталася така сама, як досі, але, щоб до нього було додано два нові пости, а саме 1) екзекутивного директора для справ молоді і 2) екзекутивного директора для канадійських справ.

Предсідник І. Флис заявив, що він не може розуміти, як можна представляти рівночасно звіт більшости і другий звіт меншости. Він може прийняти тільки один звіт — більшости від Статутової Комісії.

Пропозиції і рекомендації Статутової Комісії:

Голова Статутової Комісії І. Телюк просить членів Комісії В. Борискевича читати пропозиції і рекомендації Комісії по-українськи, а М. Олека по-англійськи. Вони є слідуючі: 1) Всі зміни статуту, резолюції, пропозиції і рекомендації, що були прийняті Конвенцією, повинні бути надруковані українською і англійською мовою і роздані перед кінцем конвенційного року, відповідно до потреби. 2) 27-ма Конвенція доручає Головномі Екзекутивному Комітетові прослідити і сформулювати плян безпосереднього стягання вкладок і його представити черговій 28-ій Конвенції УНС. 3) На майбутнє Статутові Комісії повинні збиратися щонайменше на тиждень перед Конвенцією. 4) Головний Екзекутивний Комітет має доручити всім секретарям скласти повну листу членів з їхніми адресами і передати їх Головній Канцелярії УНСоюзу. 5) Статутова Комісія рекомендує, щоб у зв'язку із кличем „Лицем до молоді" делеґати, що мають 65 або більше літ життя стрималися від кандидування на уряди головних радних або контролерів.

Предсідник І. Флис уважає, що не можна дискутувати рівночасно два внески Статутової Комісії, тобто більшости і меншости. На тему опінії меншости Комісії можна, одначе забирати голос при нагоді обговорювання внеску більшости Статутової Комісії та при тому інформує про процедуру голосування над статутом. Делеґати можуть давати свої завваги про зміну статуту зі залі.

МИКОЛА ПЛАВЮК (458): Вимагає офіційної опінії Президії Конвенції щодо питання чи зміни статуту УНС, що перейшли на останній Конвенції, а на котрих опираються теперішні проєкти зміни статуту, слід уважати леґальними.

ІВАН ПІГУЛЯК (39): Запитує голову Статутової Комісії І. Телюка, хто запропонував зміну статуту щодо обмеження віку і чим руководився в тому випадку?

Предсідник пригадує, що ще не є заряджене продовження дискусії.

Дальше предсідник І. Флис, у відповідь на запит дел. Мастикаша (432), як можна зміняти статут, якщо не маємо на руках надрукованих змін статут з 1966 р., вияснює, що на основі ствердження заступника головного предсідника Володимира Сохана, всі зміни і додатки до статуту прийняті на останній Конвенції були переслані до різних стейтових і провінційних забезпеченевих департаментів і були ними апробовані.

Д-Р ВАСИЛЬ ПАЛІДВОР (204): Уважає, що зміни статуту не можуть бути прийняті тепер, якщо попередні зміни не були видруковані.

Предсідник вияснює, що проєкти зміни статуту, що їх пропонується на цій Конвенції зовсім не заторкують тих змін, які були прийняті на попередній Конвенції в Чикаго. Рівночасно пригадує собі, що зміни статуту на останній Конвенції були прийняті більшістю 2/3 голосів. Ті зміни мала Статутова Комісія в руках.

Голова Статутової Комісії І. Телюк стверджує, що Комісія брала під увагу попередні зміни статуту.

ЛЕВ ВОВК (444): Попирає внесок, надрукувати негайно запропоновані зміни, роздати копії між делеґатів, передискутувати їх і прийняти або відкинути, точка за точкою.

Предсідник І. Флис повідомляє, що вплинули два внесення, один з них зголошений Статутовою Комісією для переведення змін в статуті, другий зі залі, щоб оставити статут незмінений аж до наступної Конвенції. Він просить, щоб оба внесення були підтримані зі залі. Внесок Статутової Комісії підтримав дел. Волтер Клозник, внесок зі залі дел. А. Забродського підтримав дел. А. Вороаський.

Предсідник зарядив 10-хвилинну перерву.

Уконстантитування Фінансової Комісії та схвалення дієти

Після перерви предсідник повідомив, що над обома внесками буде відбуватися дискусія, а відтак буде переведене голосування, перше над другим внеском. Але перед тим на просьбу гол. касира, для прискорення його праці, мусить поставити на порядок обговорення і переголосування справи дієти. Тому просить дел. Івана Винника подати звіт щодо проєкту-рекомендації Фінансової Комісії у тій справі.

ІВАН ВИННИК (194): Повідомляє, що Фінансова Комісія оформилася дня 19 травня ц. р. в слідуючий спосіб: Осип Бакай — голова, Іван Винник — заст. голови, Марія Шпікула секретарка англійської мови, д-р Василь Вишиваний — секретар української мови, Евстахій Гомотюк — член.

Дел. І. Винник подав дальше, що ціллю Комісії, першої того роду в історії УНС є служити, як дорадчий орган Конвенції УНС у важливіших фінансових справах, як також, як потрібне допоміжне тіло у фінансовому Вік головної канцелярії. Щодо справи дієти Фінансова Комісія, після вислухання різних пропозицій і перевірки фінансових звітів та переглянувши справу наявних фондів, рішила , взявши під увагу добро УНС, з одного боку, а справу делеґатів з другого, одноголосно запропонувати денну дієту по 60 дол. з врахованням часу приїзду і від'їзду.

ІВАН СКІРА (153): Підтримує внесення Фінансової Комісії.

Предсідник вияснює, що дієта покриває 24-годинний день.

ТЕОДОР ХАЙ (320): Пропонує висоту дієти на 30 дол. Внесок не був підтриманий, тому відпав.

АНДРІЙ БУК (70): Уважає, що Фінансова Комісія брала під увагу теперішню інфляцію, спадок вартости гроша, тому підтримує внесок Фінансової Комісії.

ІВАН РАКОЧИЙ: (105): Пропонує, щоб висота дієти для делеґатів не відносилася до членів Екзекутиви, які працюють в головній канцелярії, бо їм повинні бути виплачувані тільки їх видатки. Він просить Фінансову Комісію, щоб вияснила чи запропонована дієта відноситься тільки до делеґатів, чи до всіх.

Предсідник вияснює, що тепер є тільки дискутована дієта для делеґатів.

РОМАН ЧУЧКЕВИЧ (346): Пропонує, щоб кожен делеґат подарував зі своєї денної дієти по 10 дол. на стипендії для студентів.

Предсідник інформує, що у справі стипендій є вже виготовлені окремі резолюції.

АНДРІЙ МАЛЯН (5): Пропонує, щоб висота дієти виносила далі 50 дол., але якщо в наступних 4-ох роках кошти життя піднесуться, дієта буде відповідно підвищена. Внесок був підтриманий зі залі.

МИРОН КАРБІВНИК (83): Ставить внесок закриття дискусію і не забирати дальше часу. Внесок підтримано зі залі.

Головний предсідник Й. Лисогір інформує, що був приявний на засіданнях Фінансової Комісії під час дискусії над дієтою. Якщо Конвенція мала виплатити дієту за 7 днів, кошти її для приявних 432 делеґатів були б абсолютно за високі. Не має таких братських організацій, які тривали б по 7 днів при такому високому числі делеґатів. Якщо прийметься час Конвенції на 6 днів по 60 дол., він як гол. предсідник не буде противитися такому рішенню.

При переведенню голосування більшість заявилася за 6-денним часом Конвенції та щоб висота дієти делеґатам була 60.00 дол.

Продовження звідомлення Статутової Комісії

Предсідник І. Флис зарядив продовження дальшої дискусії над змінами статуту.

Іван Телюк, голова Статутової Комісії, виправдується, що ця Комісія в дуже короткому часі мусіла розглядати велику масу матеріялів, 425 різних проєктів на протязі 3-ох днів, що було майже фізично неможливо задоволити всі вимоги. Це не є вина Комісії, що немає надрукованого повного статуту. Просить, щоб делеґати слухали пропозиції зміни статуту випрацьовані Комісією, обговорювали їх по черзі, а відтак принимали їх або відкликали.

АНДРОНІК КОПИСТЯНСЬКИЙ (327): Пропонує, щоб делеґати, які є вибрані на протяг 4-ох літ, уповажнили Екзекутиву або визначити нову Статутову Комісію, або дали можливість цій вже існуючій Комісії, продовжувати свою діяльність на протязі одного або двох літ над змінами статуту, видрукувати їх проєкти змін і їх розіслати делеґатам, які будуть мати змогу добре запізнатися над ними і голосуванням їх прийняти або відкинути.

Головний предсідник Йосиф Лисогір стверджує, що зайшло певне непорозуміння збоку делеґатів у справі статуту. Ідеться про деякі невеликі поправки в статуті. Статут був і є важливий і діючий, а це, що не був надрукований і предложений тут це вже належить до минулого. Статутова Комісія мала повний статут з додатками, словом мала все те, що було офіційно записано, узгіднено і дозволено. Комісія приготовила невеликі зміни. Наприклад, мусимо змінити емблему УНСоюзу, бо треба включити до неї також канадійський прапор. Дальше треба буде застановитися над зміною границі віку членів, щоб дати змогу молодим членам брати активну участь у Союзових справах. Плянується також дати Окружним Комітетам статутові права і надати їх працям офіційний характер. Багато часу витрачено над обговоренням цих справ, але в основі статут остає незмінний. Просить отже прийняти ці зміни або відкинути їх, але не тратити часу.

ІВАН СКІРА (153): З уваги на конечність поробити деякі зміни в статуті, пропонує дискусію і голосування над кожною пропозицією зміни статуту.

МИКОЛА ШПИТКО (489): Ставить внесення надрукувати пропоновані зміни до слідуючого дня і їх роздати делеґатам, щоб могти їх продискутувати докладно, бо законів не робиться нашвидкоруч, або відложити справу змін до слідуючої Конвенції.

(Продовження на стор. 5-ій)

Дискусія над звідомленням та їх прийняття

(Продовження зі стор. 4-ої)

АТАНАС КОБРИН (127): Ставить формальний внесок обговорити оба внесення і відтак голосувати над ними, щоб не тратити часу.

Д-Р ВАСИЛЬ ПАЛІДВОР (204): Не погоджується з твердженням гол. предсідника, що йдеться про невеликі зміни в статуті. Делегат уважає, що кожна зміна є важливою, бо вона стає частиною статуту. Пропонує прийняти зміну про включення Канади до емблеми УНС, а все інше відложити.

Формальний внесок дел. Кобрина піприманий зі залі, щоб закрити дискусію був прийнятий більшістю голосів.

Гол. предсідник Й. Лисогір заявив, що друге внесення, щоб відложити голосування над змінами статуту, не може бути прийняте бо делегати прийняли вже програму Конвенції, яка передбачує звідомлення Статутової Комісії, над котрим треба перевести голосування. Не можна цієї точки програми ігнорувати.

Предсідник Конвенції І. Флис — заявляє, що голосування мусить бути переведене обов'язково над предложеними двома внесками, яких зміст повторює і пояснює. Згідно із давнішою практикою він дозволив на голосування над внесенням і контрвнесенням. Голосування над другим внесенням дел. Забродського, щоб оставити статут так як є тепер, був прийнятий більшістю голосів.

Після голосування Богдан Футей, секретар Статутової Комісії, заявляє: Ми від Статутової Комісії хочемо Вам предложити дві головні справи: Перша найважливіша, — це справа молоді. Ви під час нарад цієї Конвенції ввесь час одобрювали і оплескували справу молоді, тому ми йдучи за Вашими вказівками, хочемо предложити Вам зміну границі віку для молоді, щоб вона могла брати активну участь в Конвенціях. Друга справа — це Окружні Комітети УНС. Просимо перечитувати пропозиції Окружних Комітетів і від Відділів, які пишуть на цю тему. Більшість пропозицій саме покривається з нашим проєктом. З Вашої дискусії виходить, що Ви відкидаєте ці ваші власні проєкти. А третя справа, — це нова емблема УНСоюзу, що вже є виготовлена. Ми хотіли б включити канадійський прапор до нашої емблеми. У тих власне справах я апелюю до Вас, щоб Ви змінили Ваше рішення і перевели дискусію на цю тему.

Іван Телюк інформує делеґатів, що має на руках пропозиції щодо Окружних Комітетів від 7-ох Округ, які запропонували таку резолюцію додатково до пропозицій окремих делеґатів. Ми всі боремося за Окружні Комітети. Я особисто брав участь у передконвенційних конференціях, щоб мати рішення в тій справі. Тож чому ми не можемо тут вирішити так, як ми цього бажаємо? Ви дискутували постійно цю справу на кожній ранішій Конвенції. Я пропоную, щоб ми тут перевели дискусію.

МИКОЛА ПЛАВЮК (458): З уваги на багато часу втраченого на дискусію над змінами статуту, пропонує, щоб перед закінченням цієї Конвенції прийняти окрему резолюцію дотично згаданих двох точок, тобто щодо уповажнення уживати нову емблему УНС та щоб Окружні Комітети кермувалися інструкціями, що їх видала головна канцелярія. Ощаджувати час і більше не повертатися до статутових справ.

Предсідник І. Флис уважає, що з уваги на неприйняття змін статуту, не можна резолюцією зміняти емблему, бо ця справа належить до статуту. Можна змінити емблему, якщо змінимо статут.

В. БОЙД-БОРИСКЕВИЧ (94): Зазначуючи, що говорить не в характері члена Статутової Комісії, але як делеґат. Стверджує, що на цю Конвенцію прибув з Мичиґенської Округи з інструкціями, що якщо ця Конвенція не залеґалізує статуту Окружних Комітетів, тоді Комітет перестане існувати. На цю тему було вже багато дискусій на протязі 12-ох років. Справа Окружних Комітетів дуже важлива.

Предсідник запримічує, що внесками зі залі не можна нічого змінити. Пропонує, щоб дел. Телюк, як голова і його Статутова Комісія зійшлися на окрему конференцію, приготовили резолюції в справі емблеми, віку делеґатів, віку головних радних і контролерів та дотично Окружних Комітетів й вернули на Конвенцію, яка такі резолюції прийме або відкине.

ОЛЕКСАНДЕР ЛУЦЬКИЙ (153): Тому, що бодай одна справа, а саме емблеми є важливою і її треба прийняти, ставить внесення змінити рішення Конвенції, прийняте попередньо, а саме, щоб відкинути запропонований статут у цілості, і схвалити цю зміну.

Д-Р ВОЛОДИМИР ГАЛАН: Контрольна Комісія ствердила в неділю, що Статутова Комісія нічого не зробила у справі запропонованих статутових резолюцій і це було відложене до вівтірка, коли знову нічо не було зроблене. Тому ці резолюції були предложені сьогодні. Уважає, що певні зміни є конечні і тому від Контрольної Комісії ставить слідуючий внесок, що його просить делеґатів прийняти:

Тому, що Статутова Комісія не мала часу надрукувати і роздати запропоновані зміни статуту слід:

1) Провести вибори на підставі існуючого статуту.

2) Доручити Статутовій Комісії підготовити і надрукувати не далі, як на п'ятницю, тільки ці зміни статуту, які мусять обов'язково увійти в силу негайно, ще таки на цій Конвенції, а оставити інші проєкти зміни статуту до слідуючої Конвенції.

Д-Р МИХАЙЛО СНІГУРОВИЧ (414): Вимагає, щоб уточнити, що Конвенція, відкинувши зміни запропоновані Статутовою Комісією доручила приготовити зміни статуту найдалі до п'ятниці тільки відносно трьох точок: емблеми, Окружних Комітетів і віку.

Д-Р ІВАН СКАЛЬЧУК (430): Делеґат має право ставити внесок на зміну статуту, тому ставить формальний внесок, щоб Статутова Комісія підготовила зміни в статуті щодо емблеми Окружних Комітетів і віку.

Предсідник І. Флис заявляє: якщо делеґати годяться, згадані три зміни статуту будуть приготовані і предложені Конвенції завтра або найдалі в п'ятницю. Дел. М. Куропась у справі формальній сумнівається чи Конвенція має право змінити свою програму, якщо вона була раз вже прийнята.

Предс. І. Флис у відповіді уважає, що програма може бути змінена і вона не є обмежена часом так довго, як поодинокі точки цієї програми є предметом дискусії і рішень. Змінювати це правило на інше на Конвенції УНС, виявилося непрактичним. Не можна йти виключно за ухваленим порядком нарад, якщо з практичних причин виявиться, що треба від нього в дечому відступити.

ЛЕВ БОДНАР 131): Делеґати складають цілу вину у справі зміни статуту на Статутову Комісію. Д-р В. Галан ствердив, що ця Комісія не мала змоги закінчити свою працю на час. Зрештою, якщо Контрольна Комісія переводила свою контролю, то могла звернути увагу, що статут не є надрукований. Пропонує, щоб згідно із попереднім внеском вичислені три точки були предложені Конвенції не пізніше як у п'ятницю. Якщо це виявилось би неможливим, надрукувати і розіслати поштою зміни делеґатам на протязі їхньої каденції для переголосування.

Предсідник І. Флис: Для Контрольної Комісії не є тяжко робити завваження, що інша Комісія зробила або не зробила, хоч з другої сторони не могла вияснити, чому вона не могла виконати деяких завдань під час своєї каденції за останніх 4 роки. Тому замітки д-ра В. Галана, голови Комісії, якого незвичайно шанує, щодо його критики невиконаної праці Статутової Комісії не є властиві. Статутова Комісія зробила те, що була в силі зробити на протязі цих кількох днів, що мала до диспозиції. І тому, хоч Конвенція не годиться з її рекомендаціями, ми повинні бути вдячними за її нелегку працю. Статутова Комісія не може відповідати за недотягнення, бо не мала надрукованого статуту в цілості. Останній текст статуту, що його прийнято в Чикаґо, був відбитий у міміографічній формі. На майбутнє повинна Екзекутива запросити Статутову Комісію на кілька місяців перед Конвенцією, щоб вона могла виконати належно таку працю. Це залежить від Вашого рішення. Але ці три справи: емблему, границя віку та Окружні Комітети, я відсилаю назад до Статутової Комісії, щоб вона приготовила потрібні зміни до завтра або найдалі до п'ятниці. Це однак не значить, що Ви мусите прийняти їх. Ви можете їх відкинути своїм голосуванням. Тому, що не було спротиву зі залі, предсідник ствердив, що його пропозиція була прийнята.

Отець Богдан Смик, предсідник Виборчої Комісії, повідомив всіх делеґатів і членів цієї Комісії, щоб всі були на залі в годині 7.30 веч., бо на цій нічній сесії Конвенції, відбудуться правибори. Бальоти до правиборів є надруковані в двох мовах.

Предсідник І. Флис зарядив перерву нарад до години 7.30 веч.

ВОСЬМА СЕСІЯ

Середа, 20 го травня 1970 р., година 7.30 вечора

Предсідник Іван Флис відкрив о годині 7.30 веч. 8-му сесію Конвенції і вияснив, що вибори, які вкоротці відбудуться, це правибори а не остаточні вибори. До переведення остаточних виборів треба вперше переголосувати уділення абсолюторії для старої Управи. При правиборах ця вимога ще не є потрібна.

О годині 8.08 предсідник уділив голос головному секретареві д-рові Я. Падохові для передання нагород організаторам членства УНСоюзу.

Відзначення заслужених союзових діячів

Д-р Я. Падох на вступі попередив роздачу нагород поясненням, що відзнаки, що їх він передасть від імени УНСоюзу, байдуже, чи це золоті, чи срібні чи бронзові не представляють великої матеріяльної вартости, це одначе є цінні почесні відзначення в нагороду для заслужених союзовців, що вложили багато праці при придбанні нових членів УНСоюзові і тим робом вшанували 75-ту річницю оснування УНСоюзу. Думає, що делеґати, які отримають відзначення будуть раді, що отримали невелику пам'ятку з приводу великої річниці. Д-р Падох з признанням відмітив, що організатори перевиконали визначену квоту нових членів на 10%, зорганізувавши в загальному в часі від 1-го січня 1970 р. до 18 травня 1970 — 2.750 членів. Д-р Падох сподіється, що після цього успіху теж цілий цей конвенційний рік закінчиться вповні успішно, якщо йдеться про організаційну ділянку УНС.

У висліді конвенційної кампанії за приєднання членів УНСоюзу признано 53 організаторам золоті відзнаки за приєднання по 50 і більше членів, 62 срібні відзнаки за приєднання по 25 до 49 нових членів та 152 бронзові відзнаки за здобуття по 10 до 24 членів. В загальному 267 організаторів отримає ті почесні відзнаки-нагороди.

Д-р Падох поінформував, що нагороди буде передавати власникам, що їх буде запрошувати підійти до президіяльного стола за їхніми Округами. Крім цього, деякі нагороджені відзнаками отримають також плякети, якщо вони перший раз стали членами Клюбу Заслужених, зорганізувавши під час 1969 р. 25 або більше членів. Ті, які заслужили на цю почесть другий або 3-й раз, отримають зірки до отриманих вже давніше плякет.

З черги д-р Падох відчитував листу нагороджених після Округ. Відзначені підходили до президіяльного стола і головний предсідник Й. Лисогір або заст. гол. предсідника п. Марія Душник (для жінок), вручали нагороди.

Нагороди отримали:

Округа Аллентавну: Анна Гарас і Іван Зазворський — срібна відзнака; Михайло Колодруб та Степан Івасечко — бронзові.

Округа Бостону: Михайло Мороз — срібна; Анна Ремик і Дмитро Ґалонзка — бронзова. Нагороди для всіх трьох прийняла п. Ремик.

Округа Балтимору: Адам Ціздин, Іван Малко і Остап Зинюк — срібні; Емануїл Притула, інж. Л. Блонарович, Михайлина Іванюк — бронзові.

Округа Боффало: Іван Гаврилюк і Іллия Була — срібні.

Округа Чикаґо: Тарас Шпікула, Михайло Семків і Микола Ткачук — золоті; Іван Мелінишин і Олена Олек — срібні; Марія Сцібайло, Андрій Іванюк, Іван Михальцевич, Стефанія Кочій, Роман Припхан, Богдан Вовчук, Лев Боднар, Софія Оріх, Марія Шпікула, Володимир Матичак, Микола Сенчишак, Анатоль Дорошенко і пастор Олекса Гарбузюк — бронзові.

Округа Клівленду: Роман Чучкевич — золота; Григорій Кисіль і Евстахій Мотрович — срібна; Володимир Владика, Микола Бобечко, Тарас Шмаґала, Слава Перехрест, Ярослав Кришталович, Орест Стецяк, Катерина Мураль, Михайло Кігічак і д-р Богдан Футей — бронзові.

Округа Дітройту: Євген Репета, Володимир Гірняк, Петро Федик і д-р Атанас Слюсарчук — золоті; Люба Баско — золота відзнака і Енциклопедія, як найкраща організаторка-жінка; Володимир Дідик — срібна, Михайло Бобер, Дмитро Кошильовський, Іван Вельґан, Михайло Ярема і Петро Залуга — бронзові.

Округа Джерзі Ситі: Квітка М. Стецюк — золота; Дмитро Дідик, мґр Осип Стецура — срібні, Стелля Раєн — срібна і плякета Клюбу заслужених, Михайло Жук, Михайло Волошин, Михайло Баран, Василь Козак, Антін Шаран і Андрій Бук — бронзові.

Округа Міннеаполісу: інж. Ярослав Карпяк і проф. Микола Дербуш — срібні.

Округа Монтреалю: Дмитро Попадинець, Текля Мороз, Віра Баніт — срібні.

Округа Нюарку: Михайло Отрок — золота, Стефанія Букшована — золота і плякета; Юліян Баранюк і Анна Гнатюк — срібні; Іван Іванюк — срібна і плякета; Мирослав Маркович, Марія Герус, Василь Салабун, Стефанія Стеців і Володимир Сиваник — бронзові.

Округа Ню Гейвену: Евстахій Гомотюк — золота; Василь Олійник — срібна; Володимир Лучкань, Іван Телюк і Василь Романишин — бронзові.

Округа Ню Йорку: Володимир Квас, Іван Пригода, Роман Крупка, д-р Василь Вишиваний і Микола Хоманчук — золоті; д-р Олександер Саноцький — срібна і плякета; Андронік Копистянський, д-р Василь Палідвор і Марія Душник — срібні; Іван Флис, Василь Мандзій, Андрій Вовк, Марія Демидчук, Андрій Малан, Микола Москаль, д-р Іван Сєрант, Евстахій Манацький, Василь Цюпа, Евстахія Мілянич, Софія Карплюк, радн. Богдан Ластовецький, Омелян Стешин, Микола Шпетко, Михайло Шашкевич і В. Шпачинський — бронзові.

Округа Ніягари: Д-р Я. Падох інформує, що Округа Ніягари здобула першенство за 1969 р. за виповнення назначеної їй квоти на 165%. Відзнаки одержали: Єфим Омельченко — золота; Петро Дяків — срібна, Осип Фаренич і Франко Стахів — бронзові.

Округа Пассейку: Петро Головачук — срібна; Іван Живицький — срібна і плякета; Алексaндер Гнатюк і Іван Чомко — бронзові.

Округа Перт Амбою: Василь Оріховський, Михайло Фединишин, Михайло Захарко, Осип Ярема і о. Петро Мелех — срібні; Тимко Бутрей — срібна і плякета; Іван Бабин — бронзова.

Округа Філядельфії: Гол. секретар інформує, що Округа добула перехідний прапор першенства на постійно, зорганізувавши три роки підряд найбільше членів поміж усіми Округами. Дел. Степан Гавриш дякує за це відзначення, приймає прапор і віддає д-рові Володимирові Ґаланові, як основникові цієї Округи. При чому зазначує, що заслуга ця належить усім 27-ом Відділам Округи. Відзнаки отримали в цій Окрузі: Степан Гавриш, Іван Одежинський і Іван Кніґиницький — золоті; інж. Тихон Тещук, д-р Іван Скальчук, Петро Щерба, Ярослав Щербак, Дмитро Чук, Михайло Хомин, Анна Хомин, Федір Петрик, Михайло Мартиненко, інж. Михайло Нич – срібні; Иоан Ракочий, Василь Новак, Петро Тарнавський, Микола Сеник, Стефан Шилкевич, Катерина Ґордон, Іван Данківський, Омелян Барилка, Иосиф Хома, Петро Аркотин, Богдан Одежинський, Семен Лупацій, Ірина Щерба, Констан Хільченківський і Володимир Басюк — бронзові.

Округа Піттсбурґу: Михайло Турко і Карло Сачко — золоті; Андрій Джула, Микола Драпала — срібні; Володимир Рефт, Іван Білик і Микола Сивий — бронзові.

Округа Рочестеру: Василь Попович і Володимир Гавриляк, Михайло Малинівський — срібні, Теодор Кубарич – срібна і плякета чемпіон; Василь Гуссар, Александер Папа і Марія Сверида — бронзові.

Округа Торонто: Василь Дідюк — золота відзнака і він же є організатором-першуном, зорганізувавши 323 нових членів, Богдан Зорич — золота, Софія Куца — золота, зорганізувавши понад 100 членів в 1969 р.; Всеволод Пінковський, Василь Шаран, Яків Бурий, Анна Бура, Володимир Зацерковний — срібні; Петро Вербовецький, Стефан Чорномаз, Іван Мельник, Ілія Курман, Василь Остапяк, пастор Василь Давидюк і Дмитро Заневич — бронзові.

Округа Трою: Василь Жмуді Василь Труфин — срібні; Петро Шевчук, Іван Тарнавський і Василь Колодій — бронзові.

Округа Ютики: Іван Пиндус — золота, Володимир Запаранюк — срібна, Іван Чопко — срібна і плякета; Петро Пироганич, Олекса Гадз, Віталій Галич, Степан Гонза і Іван Мартинюк — бронзові.

Округа Шамокину: Іван Петрунцьо — срібна; Михайло Гентош, Олена Словік і Степан Мазур — бронзові.

Округа Вунсакету: Лев Гардінк і Іван Лаба — бронзові.

Округа Вінніпеґу: Лев Вовк і Іван Геврик — срібні.

Округа Янґставну: Марія Макар — срібна; Петро Ліщак і Аліса Добрянська — бронзові.

Округа Скрентону: Іван Голик — бронзова.

Округа Вілкс Беррі: Евгенія Ваславська — бронзова.

Округа Ст. Луїсу: Іван Василюка — бронзова.

Округа Лос Анджелесу: Петро Сильчак — срібна.

Округа Маямі: Степан Ковальчук і Василь Подубинський — бронзові.

Після передання відзнак і нагород, що закінчилося о год. 9-ій вечора, д-р Я. Падох погратулював всім нагородженим і візвав до дальшої праці та змагань, щоб здобути визначену рокову ціль — 6.000 нових членів до кінця цього конвенційного року, щоб покрити втрати в членстві, та видатно збільшити УНСоюз.

ПРАВИБОРИ

З черги предсідник І. Флис звернувся до гостей з проханням залишити залю нарад, доручив дверникам закрити всі двері, а делеґатам зайняти свої місця. Відтак передав голос голові Виборчої Комісії — у справі переведення правиборів. Отець Богдан Смик представив 10-ох членів Виборчої Комісії, які будуть займатися виборчими бальотами, а саме: д-р О. Соколишин, д-р Роман Смук, Микола Бобечко, Михайло Воробець, Володимир Левенець, Єфим Омельченко, о. Степан Біляк, інж. Іван Скіра, інж. Ярослав Карпяк і Микола Андрухів.

Отець Б. Смик пояснив процедуру правиборів і поінформував, де делеґати отримають бальоти від членів Виборчої Комісії, в 4-ох місцях на залі за числами їх Відділів.

Ці самі пояснення дав приявним делеґатам англійською мовою предс. Іван Флис. Правиборче голосування розпочалося в год. 9-ій вечером, а закінчилося о год. 10-ій веч.

Дальші наради відложено до год. 9-ої ранку слідуючого дня.

ДЕВ'ЯТА СЕСІЯ

Четвер, 21-го травня 1970 р., год. 9-та ранку.

Проголошення висліду правиборів

Предсідник І. Флис відкрив 9 ту сесію о годині 9-ій ранку і запросив голову Виборчої комісії, о. Богдана Смика, щоб здав звідомлення про вислід вчорашніх правиборів. Отець Смик здав наступний звіт з перебігу правиборів: Виборча Комісія обчислила віддані голоси впродовж останньої ночі і у висліді ствердила, що було 19 кандидатів на уряд головного предсідника, 22 кандидатів на 1-го заступника гол. предсідника, 18 на 2-го заступника гол. предсідника, 17 на 3-го заступника гол. предсідника і 17 на 4-го заступника гол. предсідника. На пост головного секретаря було 15 кандидатів і 10 на головного касира. На головних контролерів було 63 кандидатів, а на гол. радних — 122 кандидати. У загальному було 304 кандидатів на всі пости, з-поміж яких 131 отримало по одному голосові, бо як один з делеґатів висловився, „хотів бачити своє прізвище надрукованим". Голосуючі, в багатьох випадках виповнювали бальоти неуважно, вписуючи навіть прізвища мужчин на пост призначений для жінок. У висліді правиборів зголошено таких кандидатів на наступні пости: На головного предсідника: Йосиф Лисогір — 330 голосів, Іван Геврик — 17, Степан Куропась — 17, Іван Телюк — 16, сен. Павло Юзик — 13, Микола Олек — 8, Василь Вишиваний — 8, Ярослав Падох — 6, Мирон Куропась — 5, Володимир Сохан — 4, Іван Скочиляс — 4, о. Михайло Блаженко 3, Іван Одежинський — 2, Богдан Зорич — 2, Іван Кравчишин — 2 та д-р Роман Смук, Павло Дорожинський, Іван Флис і Квітка Стецюк по 1 гол.

На 1-го заступника гол. предсідника: Іван Телюк — 186, Степан Куропась — 78, сен. Павло Юзик — 54, Марія Душник — 40, Олена Олек — 26, Володимир Сохан — 15, Йосиф Лисогір — 5, Мирон Куропась — 5, Волтер Клозник — 5, Богдан Зорич 4, Михайло Данилюк — 2, Ярослав Падох — 2, Роман Смук — 2; по одному голосові отримали: Ольга Бик, Володимир Галан, Софія Карплюк, Іван Кравчишин, Марія Шпікула, Іван Керницький, Павло Дорожинський, о. Михайло Блаженко, Квітка Стецюк.

На 2-го заступника гол. предсідника: Олена Олек — 156, Марія Душник — 123, сен. Павло Юзик — 64, Богдан Зорич — 39, Володимир Сохан — 13, Степан Куропась — 6, Іван Телюк — 6, Марія Шпікула 4; по одному голосові: Степанія Боганек, Володимир Гірняк, Василь Дідюк, Геновефа Жеребняк, Волтер Клозник, Богдан Вовчик, Анна Чопик, Стефанія Букшована, о. Богдан Іжак, Мирон Куропась.

На 3-го заступника гол. предсідника для Канади: сен. Павло Юзик — 162, Богдан Зорич — 115, Володимир Сохан — 66, Олена Олек — 16, Марія Душник — 10, Василь Дідюк — 8, Павло Дорожинський — 4, Іван Телюк — 4, Іван Ващук — 3, пастор Василь Давидюк — 2, Ярослав Падох — 2; по одному голосові: Іван Геврик, Іван Скочиляс, Мирон Куропась, Ґеновефа Жеребняк, Микола Плавюк, Степан Куропась.

На 4-го заступника гол. предсідника і рекордового секретаря: Володимир Сохан — 272, Ярослав Падох — 68, Павло Дорожинський — 28, Богдан Зорич — 12, сен. Павло Юзик — 6, Іван Телюк — 4, Степан Куропась — 4, Петро Пуцило — 4, Іван Ващук — 2, Микола Олек 2, Олена Олек — 2; по одному голосові: Микола Бобечко, Іван Винник, Мирон Куропась, Іван Іванчук, Михайло Данилюк, Волтер Клозник, Володимир Гірняк.

На головного секретаря: Ярослав Падох — 225, Павло Дорожинський — 75, Петро Пуцило — 57, Іван Ващук — 20, Володимир Сохан — 17, Анатолій Дорошенко — 3; по одному голосові: Микола Бобечко, Іван Телюк, Мирон Куропась, д-р Володимир Ґалан, Іван Малько, Іван Одежинський, Роман Крупка, Богдан Гнатюк.

На головного касира: Петро Пуцило — 176, Іван Ващук — 156, Павло Дорожинський — 6, Ярослав Падох — 5; по одному: Іван Телюк, Степан Куропась, Тарас Шмаґала, Осип Бакай, Атанас Кобрин, Іван Винник.

На головних Контролерів: Іван Геврик — 217, Іван Винник — 173, д-р Богдан Гнатюк — 171, д-р Володимир Галан — 171, Володимир Гірняк — 149, Іван Скальчук — 142, Іван Іванчук — 126, Василь Ліщинецький — 110, д-р Михайло Данилюк — 82, Роман Крупка — 59, Атанас Кобрин — 55, Іван Ващук — 48, Роман Карбівник — 32, Микола Олек — 21, Микола Хоманчук — 16, Василь Дідюк — 5, Василь Гуссар — 4, Іван Телюк — 4, Михайло Нич — 4, сен. Павло Юзик — 3, Анна Чопик — 3, Василь Вишиваний — 3, Степан Гавриш — 3, Карло Сачко — 3, Тарас Шпікула — 3; по два голоси отримали: Руссел Гук, Мирон Сірий, Тарас Шмаґала, д-р Роман Смук, Богдан Футей, Степан Куропась, Анатоль Дорошенко, Іван Зазворський, Михайло Ковальчук; по одному голосові: пастор Василь Давидюк, Степан Дзьоба, Петро Дяків, Василь Попович, о. Михайло Блаженко, Анна Гарас, Степан Бардачевський, Мирон Куропась, Володимир Левенець, Іван Одежинський, Євген Репета, Степан Женецький, Анна Гнатюк, Олександер Соколишин, Павло Дорожинський, Віталій Галич, Богдан Зорич, Роман Станько, о. Петро Мелех, Марія Пелехата, Іван Вельґан, о. Богдан Іжак, М. Ковальчук, Петро Пуцило, д-р Роман Голіят, Степанія Букшована.

На головних радних: Степан Гавриш — 216, д-р Богдан Футей — 185, Тарас Шмаґала, 179, Мирон Куропась — 172, Вавиль Дідюк — 172, Володимир Запаранюк — 163, Анатолій Дорошенко — 148, Дмитро Попадинець — 147, Євген Репета 144, Мирослав Кальба — 142, Тарас Шпікула — 139, Іван Одежинський — 135, Анна Гарас — 132, д-р Вавиль Вишиваний — 132, Анна Чопик — 130, Руссел Гук — 121, Андрій Джула — 114, Карло Сачко — 111, Мирон Сірий — 107, д-р Михайло Данилюк — 106, Лев Боднар — 102, Микола Хоманчук — 91, Василь Гуссар — 90, Володимир Бойд-Борискевич — 90, Іван Хомко — 87, Петро Ліщак — 77, Стефанія Букшована — 68, о. Петро Мелех — 61, Павло Дорожинський — 53, Віталій Галич — 51, о. Богдан Іжак — 46, Михайло Нич — 44, Іван Зазворський — 44, Софія Карпюк — 42, Йосиф Воробець — 34, Роман Максимів — 29, Марія Демидчук — 27, Анна Дубас — 27, Богдан Зорич — 24, Микола Олек — 23, Атанас Кобрин — 13, Степан Женецький — 14, Іван Телюк — 12, Олена Олек — 11, Іван Ващук — 7, Олександер Соколишин — 6, Михайло Феденишин — 6, сен. Павло Юзик — 5, Іван Іванчук — 4, Микола Сенчишак — 4, Володимир Ничай — 3, Василь Попович — 3, Квітка Стецюк — 3; по 2 голоси; Іван Геврик, Йосиф Лисогір, Володимир Гірняк, Богдан Гнатюк, Андрій Іванюк, Володимир Сохан, Володимир Галан, Богдан Зорич, Іван Скочиляс, Іван Винник, А. Слюсарчук, пастор В. Давидюк, о. М. Блаженко, д-р Роман Смук, о. Степан Біляк, Микола Денисюк, Володимир Квас, Марія Душник; по одному голосові: Петро Дяків, Степан Бабій, Ґеновефа Жеребняк, Іван Михальцевич, Іван Іваник, о. О. Мицик, П. Самець, Софія Соколишин, Емануїл Притула, Роман Крушка, Петро Гут, Г. Гіна, Ярослав Падох, Іван Сєрант, Іван Керницький, Данило Слободян, Анна Ремик, Софія Куца, Андрій Малан, Павло Дорожинський, Михайло Турко, Зенон Дзядик, Е. Кульчицький, Антін Драган, Іван Данківський, Володимир Гірняк, Михайло Лисогір, Іван Іванчук, Василь Попович, Роман Голіят, Іван Василюка, Василь Палідвор, Микола Шпитко, Петро Постолюк, Мидхайло Каркоць, Володимир Рефт, Дмитро Мущастий, Андрій Забродський, Василь Цюпа, Михайло Білик, Іван Пігуляк, Микола Дербуш, Володимир Мацьків, Корнило Галушка, Текля Мороз.

Голова Виборчої Комісії — о. Бгдан Смик заявив, що обов'язком його є запитати кожного кандидата, чи годиться прийняти номінацію, при чому зазначив, що на поодинокі пости членів Екзекутиви УНС може старатися тільки трьох кандидатів і лишень три можуть бути прийняті як кандидати до фінальних виборів на екзекутивні пости. Він буде викликати кандидатів за кількістю отриманих у правиборах голосів. На пости головних контролерів можуть бути прийняті 15 кандидатів, а на головних радних 42 кандидати.

Отець Б. Смик прочитав офіційний звіт Виборчої Комісії з вислідів правиборів відбутих 20 травня 1970 р., описуючи докладно техніку правиборів при отриманні, розділенні і збиранні бальотів та способу обчислювання голосів. Листи з обрахунком голосів були передані секретарям Конвенції. В дальшому пояснив, що згідно зі статутом, два кандидати на головних радних з терену Канади, які отримали найбільше число голосів, автоматично входять в склад 14-ох головних радних. Також відповідно до постанов статуту на становище головних радних мусять бути вибрані принаймні дві жінки-кандидатки і тому ті дві жінки, які дістали найбільше число голосів автоматично входять в склад головних радних, хоча б дістали менше голосів як деякі мужчини. Ті самі вияснення повторив член Комісії дел. М. Бобечко по-англійськи.

З черги о. Б. Смик приступив до запитування поодиноких кандидатів, чи принимають, зглядно відкидають свою кандидатуру на становища головних урядників УНС в остаточних виборах. Вислід його запитів такий: На становище головного предсідника прийняли кандидатуру пп. Йосиф Лисогір і І. Кравчишин.

Сенатор Павло Юзик попросив дозволу відбути наради з усіма канадійськими делеґатами, тому, що його офіційне становище, як сенатора, накладає на нього деякі обмеження відносно кандидатури на одне з головних становищ в УНС. Кандидатури на головного предсідника не приймає. Предсідник погодився на прохання сен. Юзика і зарядив 5-хвилинну перерву, після чого гол. касир П. Пуцило звернув увагу, що досі ще не всі делеґати зложили

(Продовження на стор. 6-ій)

Дискусія над звідомленням та їх прийняття

(Продовження зі стор. 5-ої)

свої рахунки коштів подорожі, відчитуючи їхні прізвища. Отець Б. Смик продовжував запити до кандидатів чи приймають номінацію. Номінацію прийняли.

На 1-го заступника гол. предсідника: Іван Телюк, Степан Куропась, Волтер Клозник. На 2-го заступника гол. предсідника: Олена Б. Олек, Марія Душник. На 3-го заступника гол. предсідника (для Канади): Тому, що номіновані кандидати на пост 3-го заст. гол. предсідника, застереженого для Канади, ще не вернулися зі свого зібрання, прийняття їх знов відложено на пізніше. На 4-го заст. гол. предсідника: Володимир Сохан (щодо канадійського номіната відложено, буде відповідь після його повороту зі зборів). На головного секретаря: Ярослав Падох — з уваги на брак опонента — вибраний на це становище автоматично.

На головного касира: Петро Пуцило, Іван Ващук.

На головних контролерів: Іван Геврик, Іван Винник, д-р Богдан Гнатюк, д-р Володимир Галан, Володимир Гірняк, д-р Іван Скальчук, Іван В. Іванчук, Василь Ліщинецький, д-р Михайло Данилюк, Роман Крупка, Атанас Кобрин.

До фінальних виборів на становище головних радних прийняли номінацію слідуючі кандидати:

Степан Гавриш, д-р Богдан Футей, Тарас Шмагала, Мирон Куропась, Василь Дідюк, Володимир Запаранюк, Анатоль Дорошенко, Дмитро Попадинець, Євген Репета, Мирослав Кальба, Тарас Шпікула, Іван Одежинський, Анна Гарас, Василь Вишиваний, Анна Чопик, Ярослав Гук, Андрій Джула, Карло Сачко, Мирон Сірий, Лев Боднар, Микола Хоманчук, Василь Б. Гуссар, Володимир Бойд-Борискевич, Іван Хомко, Петро Ліщак, Стефанія Букшована, о. Петро Мелех, Павло Дорожинський, Віталій Галич, о. Богдан Їжак, Михайло Нич, Софія М. Карплюк, Йосиф Воробець.

Головний предсідник Й. Лисогір, у зв'язку із потребою вияснення функцій канадійського заступника гол. предсідника і директора Канадійської Канцелярії, вияснив, що Богдан Зорич був вибраний заступником головного предсідника перед 4-ма роками, а відтак, зараз після Конвенції в 1966 р. Головний Екзекутивний Комітет назначив його також директором Канадійської Канцелярії, при чому становище заступника головного предсідника для Канади є безплатне, так само, як становище 1-го і 2-го заст. гол. предсідника. Натомість функція директора Канадійської Канцелярії була встановлена Головним Екзекутивним Комітетом і є платна. Цей платний пост залишається надальше і зміни немає. Пост про який тепер йде, — це пост заступника головного предсідника для Канади, який не є платним. Сенатор Павло Юзик просив вияснити це, бо він не міг би за цю функцію, заступника головного предсідника вимагати платні. Він заявив, що не бажає бути директором Канадійської Канцелярії і може взяти під увагу тільки номінацію на 3-го заступника гол. предсідника для Канади.

Богдан Зорич спростовує це й подає, що ситуація є зовсім інша. Наприклад заступник головного предсідника, який провадить і відповідає за Рекордовий Департамент не є платний як заст. гол. предсідника, але він має загарантовану платню на 4 роки за виконування цієї дорученої йому функції. Він, Б. Зорич, в такий самий спосіб був платний і відповідальний за цілість праці УНС в Канаді. Тільки з приводу його титулу, як заст. гол. предсідника на Канаду, він здавав рапорти, подавав пляни праці і взагалі був відповідальний за програму праці в Канаді. Виходить, що ця ситуація робить його звичайним роботом і його функція зводиться до праці звичайного асекураційного агента, який може бути звільнений після одного року.

Гол. предсідник Йосип Лисогір вияснює, що функція заст. гол. предсідника для Канади є безплатна. Зате директор Канадійської Канцелярії це позиція, яка була установлена зараз після 26-ої Конвенції, є платною, і це власне є побажанням сенатора П. Юзика, щоб функція, яку він принимає, як заступник гол. предсідника, була безплатною, бо платної функції він не може прийняти. Немає зміни в позиції канадійського директора, яким є Б. Зорич, якщо йдеться про платню. Його позицію не можна порівняти зі становищем заст. гол. предсідника і рекордового секретаря, що ним є Володимир Сохан, якого позиція була створена постановами 26-ої Конвенції УНС і тоді була також установлена платня тієї функції.

На запит зі залі — „як довго буде Зорич працювати в тому характері?" Й. Лисогір відповів, що п. Зорич був заанґажований в УНСоюзу на протязі останніх 15-ох років. Він уже перепрацював відповідний час, який запевнює йому пенсійні права, як працівника УНСоюзу і він буде так довго затруднений, як довго буде продуктивно працювати для організації. Зорич є добрим працівником, є рівночасно ветераном-чемпіоном організатором. Він — важливий для УНС в Канаді й уважає, що немає ніякої причини на світі, чому він не мав би продовжувати свої праці аж до його відходу на пенсію, бо він є дуже цінний для нас.

Отець Б. Смик іменем Виборчої Комісії запитав делеґатів з Канади, які саме вернули зі своєї конференції, чи принимають свої номінації на становища в УНС.

Сенатор Павло Юзик відповів на запит, що він як сенатор Канади, яка то позиція є рівнозначна зі становищем міністра в Канаді, не може прийняти посту 3-го або 4-го заст. гол. предсідника. Він годиться прийняти становище заступника гол. предсідника для Канади, але без заподання, що це буде друга або третя позиція. Він заявляє: „Я прийшов тут готовий продовжувати працю для УНСоюзу і для загально-українських справ в Америці і Канаді. Я думаю, що п. Зорич розуміє моє становище і я номінацію принимаю".

Б. Зорич заявив, що принимає номінацію як третій заступник гол. предсідника для Канади.

На позицію 4-го заступника гол. предсідника і рекордового секретаря канадійські кандидати не прийняли номінації, супроти чого оставший номінат Володимир Сохан був вибраний автоматично на 4-го заступника гол. предсідника і рекордового секретаря.

Іван Геврик прийняв номінацію на головного контролера і в цей спосіб було номінованих 11 кандидатів на головних контролерів.

Номінати з Канади Василь Дідюк і Дмитро Попадинець прийняли номінацію на головних радних УНС. В той спосіб устійнено 33 кандидатів на головних радних. Після цього о. Б .Смик подякував Конвенції за увагу, а Виборчій Комісії за добру співпрацю.

Предсідник І. Флис запитав, чи ім'я котрогонебудь номіната на бальоті не було викликане? Заперечень зі залі не було. Предсідник І. Флис ствердив, що на пост 4-го заступника гол. предсідника є тільки один номінат, Володимир Сохан, тому є внесок Виборчої Комісії, щоб його автоматичний вибір прийняти через аклямацію. Заля прийняла цей внесок голосними оплесками. На запит предсідника чи хтось здержався на залі, не було відповіди. Супроти того, предсідник заявив, що Володимир Сохан був вибраний 4-им заступником головного предсідника одноголосно. Предсідник І. Флис подає дальше, що є автоматичне внесення Виборчої Комісії, вибрати д-ра Ярослава Падоха головним секретарем з огляду на брак опонентів через аклямацію, одноголосно. Заля відповіла оплесками. На запит предсідника чи хтось на залі здержався, не було відповіди. Предсідник ствердив, що д-р Ярослав Падох вибраний одноголосно на секретаря.

В імені Президії Конвенції і всіх делеґатів — предс. І. Флис щиро подякував о. Богданові Смикові і Виборчій Комісії за виконання тяжкого завдання і добрий, докладний звіт з переведених правиборів.

З рамени Виборчої Комісії Микола Бобечко 3 рази запитав приявних чи чиєсь ім'я на бальотах не пропущено, щоб упевнитися, щодо евентуальної помилки.

Предсідник І. Флис проголосив о годині 11-ій перед полуднем, що в годині 1.50 по пол. автобуси з-під готелю відвезуть делеґатів і гостей до Українського Городу Культури в Клівленді, де відбудеться відслонення пам'ятника о. Григорія Грушки. Кошт переїзду один доляр, потрутиться з делеґатської дієти.

Голова Конвенційного Комітету — Тарас Шмаґала — повідомив делеґатів, що о год. 6.30 вечора буде коктейл в залі конвенційного готелю, а бенкет в „Огайо Рум" зачнеться о год. 7.30 вечора. Після бенкету буде забава з танцями у „Вінтер Рум".

Щодо автобусів з Городу Української Культури, то вони вернуться около год. 4-ої або 4.30 по полудні.

Слово Владики Йосифа Шмондюка

Предсідник І. Флис — представив делеґатам єпископа Стемфордської Дієцезії Української Католицької Церкви, Владику Кир Йосифа Шмондюка.

Єпископ Кир Йосиф Шмондюк привітав делеґатів, заявляючи: — „Це є для мене велика приємність і честь, мати можність бути з Вами на цій Конвенції. Христос через своїх апостолів залишив свою науку етики, з якої користають всі, кожне покоління мусить перебрати цю правду" .Дальше підкреслив високу ідею братерства в УНСоюзі. Передав благословенство союзовій праці і Конвенції та закінчив своє слово ствердженням, що вислід доброго діла залежить від співпраці між духовенством і мирянами. Приємно йому, що бачить цю співпрацю на ділі тут на Конвенції. Предсідник І. Флис подякував Кир Йосифові за його теплі слова. Заступник предсідника Конвенції Михайло Дужий з черги зложив подяку єпископові Йосифові та висловив надію, що він буде надалі провідником українців в їхніх намаганнях до свободи і в змаганнях до Патріярхату Української Католицької Церкви, очолюваного Верховним Архиєпископом Йосифом Сліпим. У відповідь єпископ Йосиф Шмондюк заявив, що патріярхальний устрій нашої Церкви на овиді. „Це дуже важна проблема говорив Владика, яку треба основно студіювати без зайвого поспіху. До цієї праці треба братися нам з відповідною підготовою, студіюючи Христову науку. Наша остаточна ціль це, за поміччю Патріярхату, зблизитися до Христа і Його науки. Студіюючи проблему Патріяхату, треба нам знати також про всі інші Патріярхати Східньої Церкви і українське канонічне право, що розвинулося на протязі століть; одним словом, щоб зрозуміти цю велику проблему, нам потрібно великої і довшої підготови. Зрозумівши правильно суть християнізму, зможемо дійти до правильного розуміння Патріярхату і його завдання. Хай нас не турбує, що інші не хочуть узнавати існування Українського Патріярхату. Перш за все ми самі мусимо його узнавати, жити в братерській любові та любити один другого, а тоді, після якогось часу, світ переконається, що ми є зрілим українським народом, що ми через патріярхальний устрій віримо в Бога, краще любимо Його, краще служимо Йому".

Телеграми Архиврадикам Йосифові, Іларіонові і Йоанові

Дел. Михайло Снігурович (414) — ставить внесок вислати від Конвенції телеграму до Верховного Архиєпископа Й. Сліпого, щоб підтримати його заходи за Український Католицький Патріярхат. Від Пресової Комісії ред. Рогатинський відчитав проєкт телеграми до Верховного Архиєпископа Йосифа Сліпого, як також до Митрополита Української Православної Церкви в Канаді, Іларіона та Митрополита Української Православної Церкви в ЗСА, Йоана Теодоровича.

To His Grace
Archbishop-Major Josyf Cardinal Slipyj
Cita del Vaticano
Italy

Your Grace:

We, the Supreme Officers and Delegates of the Ukrainian National Association, assembled in Cleveland, Ohio, during the week of May 18 through May 23, 1970 for our 27th Regular Convention, send our greetings and assurances of deep respect for your steadfast loyalty, dedication and service to the Faith of Christ and to the Ukrainian people.

We also wish to express our support for your efforts, as the head of the Ukrainian Catholic Church, towards the establishment of the Ukrainian Catholic Patriarchate.

Convention Presidium
John O. Flis, Chairman

The Most Reverend Ilarion Ohienko
Metropolitan of the Ukrainian Greek-Orthodox Church
in Canada
7 St. John's Street
Winnipeg, Man., Canada

Your Grace:

We, the Supreme Officers and Delegates of the Ukrainianian National Association which numbers many persons of Ukrainian Orthodox faith among its members, assembled in Cleveland, Ohio, during the week of May 18 through May 23, 1970 for our 27th Regular Convention extend our greetings to Your Grace and voice our support of your noble efforts towards the attainment of unity of all Ukrainian Orthodox Churches in the Free World.

Convention Presidium
John O. Flis, Chairman

The Most Reverend John Theodorovych
Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church
in the U.S.A.
123 Grassmere Road
Bala-Cynwyd, Pa.

Your Grace:

We, the Supreme Officers and Delegates of the Ukrainian National Association, assembled in Cleveland, Ohio, during the week of May 18 through May 23, 1970 for our 27th Regular Convention send our greetings and voice our support of your noble efforts towards the attainment of unity of all Ukrainian Orthodox Churches in the Free World.

Convention Presidium
John O. Flis, Chairman

Текст цих привітальних телеграм до Верховного Архиєпископа Йосифа Сліпого, Митрополита Іларіона Огієнка в Канаді і Митрополита Йоана Теодоровича в ЗСА делеґати прийняли оплесками. Після цього заступник предсідника Михайло Дужий, запросив делеґатів до продовжування дискусії над звідомленнями головних урядовців.

Продовження дискусії над звідомленнями

ДЕЛ. ІВАН РАКОЧИЙ (105): Є переконаний, що попередня 26-та Конвенція прийняла формальну резолюцію виплачувати секретарям 7% належности, але Головний Уряд це рішення зіґнорував. Просить головного предсідника цю справу полагодити згідно із рішенням 26-ої Конвенції. Дальше звернув увагу, що книговодство Союзівки не виказує зисків тому, що не бере під увагу вкладів на ведення там курсів українознавства, дитячих таборів, виховну програму для молоді, 10% знижку для членів УНС та знижок на річні збори УНСоюзу, що разом можна числити на приблизно 250.000 дол.

ДЕЛ. ЛЕВ ВОВК (444): Вимагає, щоб на майбутнє Екзекутива звернула більшу увагу на великі, потенційні можливості для УНСоюзу в Канаді, тому поручає робити великі інвестиції для членства, для розв'язування фінансових і інших проблем членів. Пропонує прийняти окрему програму для канадійських членів.

ДЕЛ. ВАСИЛЬ ЛІЩИНЕЦЬКИЙ (240): Противиться інтерпретації, що мовляв, втрата на деяких бондах була тільки паперовою втратою і уважає, що така втрата була дійсною втратою. Щодо справи нашої молоді: ми все застановляємося над проблемою „Що ми можемо дати молоді", але не питаємо ніколи, „що можемо взяти від тої молоді". Тому, що наша молодь росте, стає професіоналами в різних ділянках, ми повинні також брати від них певні вказівки, якщо треба таких. Коли молодь буде інтересуватися союзовими справами, не будемо потребувати журитися нею, бо вона буде належно боронити ідеї УНСоюзу, якими вони перейнялися".

ДЕЛ. ВАСИЛЬ ОСТАП'ЯК (478): З багатої дискусії, яку ця Конвенція присвятила справам молоді, виходило б, що УНСоюз мав би бути відповідальним за ті всі проблеми, що їх маємо у справах молодечих, зокрема тому, що немає Союзівки чи Союзівок по різних наших осередках. Тим часом, треба ствердити, що наша молодь є виховувана в церквах, в Рідних Школах та у молодечих організаціях, таких, як Пласт, СУМА, ОДУМ, МУН і т. п., і там мала вона змогу запізнатися з українськими справами та защепити в собі українського духа. Але хто там не набрався цього українського духа, то ледве чи його притягне якась небудь Союзівка. Щодо закиду, одного з делеґатів, мовляв, розподіл праці між департаментами пп. Сохана і д-ра Падоха не є докладний, п. Остап'як уважає, що вони оба мають аж забагато праці і її виконують задовільно. Тому того роду завваження є неоправдане і робить кривду. Щодо приміщення канадійської канцелярії — то прикро йому ствердити, що вона приміщується в пивниці п. Богдана Зорича, директора Канадійської Канцелярії.

ДЕЛ. ІВАН КУЙДИЧ (331): УНСоюз стався вже невід'ємною частиною української спільноти, а керманичі УНС є вибрані на те, щоб добувати фінансові засоби, які треба уживати на добрі цілі цієї спільноти. Екзекутива має велику моральну і фінансову відповідальність супроти нашої спільноти. Наша молодь вже виховується в українських молодечих організаціях, а Конвенція повинна не забувати про потреби нашої 2-ої і 3-ої ґенерацій, які потребують нашої підтримки, любови вирозуміння та матеріяльної підмоги. Слід виробити відповідний плян для полегшення сплат членських союзових вкладок для старших членів. Вкінці звертає увагу, що при будові нового дому УНСоюзу повинен бути розписаний конкурс на плян будови, який повинен віддзеркалювати найкращі українські архітектурні традиції, не будувати якусь велику шопу без ніякого стилю. Просить в цій справі більше інформації.

Предсідник М. Дужий проголосив, що листа делеґатів зареєстрованих до дискусії над звітами є вичерпана, при чому дехто не міг скористати з голосу, будучи так, як д-р Р. Смук і д-р Б. Футей, зайнятими приділеними їм Конвенцією функціями.

Привітання д-ра Т. Леонтія і о. М. Горошка

Предсідник І. Флис перебрав провід Конвенції і впровадив деяких визначних гостей, що прибули з відвідинами і привітами на цю Конвенцію. Зокрема першого впровадив представника Державного Центру УНРади д-ра Теофіля Леонтія з Европи, який привітав Конвенцію від президента УНР Миколи Лівицького та від уряду в екзилю. З приводу 75-ліття УНСоюзу зложив ґратуляції та побажання нових успіхів у майбутньому.

З черги впровадив предсідник о. Михайла Горошка, пароха української католицької церкви в Керґонксоні, Н. Й., де знаходиться Союзівка, який привітав Конвенцію, підкреслив важливе значення Союзівки та поділився з плянами будови церкви, школи та парохіяльної резиденції на терені Союзівки. Просить допомоги при будові церкви. Висловлює надію, що заходи над створенням Українського Католицького Патріярхату вкінці увінчаються успіхом.

Предсідник І. Флис заявив, що закиди зроблені йому попередньо щодо резолюцій схвалених попередньою, 26-ою Конвенцією, мовляв, ці резолюції не були виконані тому, що він передав ці резолюції Екзекутиві зі заміткою — „виконайте що можете, а що не можете, не мусите" — не є згідні із правдою. Я не мав ніколи такого права поручати виконання або невиконання ухвал Конвенції і тому не міг таке сказати Екзекутиві. Урядовці обов'язані виконувати всі доручення делеґатів. Це що до мене належало, це дотично ваших рекомендацій, які ви прийняли. Я передав їх урядовцям і сказав: „Виконайте те, що можете, а те чого не можете, ми вам вибачимо". — Але це було тільки дотично рекомендацій. Урядники шукали за жертвенним козлом, найшли в Ню Йорку Флиса і сказали „звалім все на Флиса". Але я не можу поносити вини за невиконання резолюцій, бо я не мав права доручати урядовцям, що мають з ними робити.

Привітання проф. В. Кубійовича і д-ра А. Фіґоля

Предс. І. Флис впровадив чергового гостя Конвенції проф. Володимира Кубійовича, підкреслюючи, що цей гість — лемко, а ця вітка українського народу має свої окремі заслуги також для УНСоюзу, тому, що якраз основниками його були лемки. Гість є творцем Української Енциклопедії і її агломовного видання, здійснюючи почин покійного ред. „Свободи" д-ра Луки Мишуги, а до виконання цього дуже важного і потрібного діла причинилися у великій мірі пок. Дмитро Галичин, ред. Антін Драган та інші члени Екзекутиви, як теперішній головний предсідник Йосиф Лисогір і інші. Проф. В. Кубійович дякує УНСоюзові, Екзекутиві, її ініціяторові пок. редакторові Л. Мишузі, пок. головному предсідникові Д. Галичинові, як також тим, що перейняли їх місця, то є ред. А. Драганові та гол. предс. Й. Лисогорові за підтримку, поміч у підготові і публікації цього двотомового твору, що обнимає 2 500 сторінок. Цей твір уже закінчений, він написаний об'єктивно і компетентно.

З черги предс. І. Флис представив д-ра Атанаса Фіґоля, співвидавця Енциклопедії Українознавства та голови Пластового Конґресу. Д-р Атанас Фіґоль, після зложення привіту поґратулював Конвенції за прийняття гарного і актуального клича і радив, щоб при біжучих нарадах і рішеннях притримуватися цього прегарного заклику „У пошані до піонерів — лицем до молоді", звертаючи увагу на потребу модернізувати українські установи та їх методи праці.

Предсідник І. Флис — повідомив, що в п'ятницю 22-го травня, після уділення абсолюторії уступаючому Гол. Урядові відбудеться голосування для вибору Екзекутиви і головних урядовців УНС. Не буде дозволено роздавати чи розкладати передвиборчу аґітаційну літературу на конвенційній залі. Кожен делеґат повинен мати свою конвенційну відзнаку, щоб могти отримати бальот. Відтак передав провід Конвенції П. Дорожинському.

Відповіді на дискусію над звітами

П. Дорожинський запросив гол. предсідника Й. Лисогора до відповіді на дискусію над його звітом. Й. Лисогір заторкнув справу відповідальности І. Флиса щодо рекомендацій згл. резолюцій попередньої Конвенції. Пан І. Флис, як предсідник Конвенції не може відповідати за інтерпретацію резолюцій чи рекомендацій, бо перебіг кожної Конвенції є з'ясований у протоколі і всі рішення мають бути інтерпретовані Екзекутивою. П. Й. Лисогір уважає, що І. Флис як предсідник третьої з черги Конвенції УНС, перейде до історії УНС, як один із найвизначніших українців. Обсервуючи його працю як предсідника на протязі тих днів, я уважаю, що ви повинні прийняти одноголосну резолюцію уділити йому і його родині двотижневі вакції на Союзівці.

Внесок був прийнятий одноголосно.

Щодо запиту дел. Р. Голіята — чому предсідник УНСоюзу займає так багато постів в інших українських громадських організаціях — п. Й. Лисогір уважає, що це є обов'язком головного предсідника УНС, бо якщо він не уважавби своїм обов'язком працювати в інших громадських крайових організаціях, тоді трудно було б вимагати, щоб наші члени включалися в працю льокальних відділів чи організацій. Тому наші члени, секретарі чи урядники Відділів, працюють не тільки для своїх Відділів, але також працюють на таких льокальних позиціях, на яких головний предсідник працює на крайову міру. Очевидно, що ця праця вимагає багато часу і труду, але якщо ситуація цього вимагає, тоді треба перебирати відвічальність. Якщо кандидат на пості голов. предсідника не має наміру виконувати того роду функцій, тоді й не повинен кандидувати на цей пост.

До запиту дел. І. Сєранта щодо інвестицій: В наших звітах подається книжкову вартість бондів чи інших інвестицій. Ринкову їхню вартість, що міняється звичайно з дня на день можна легко мати з часописів або з окремих фінансових рапортів. Наші бонди належать до довготермінових інвестицій. Дел. Сєрант радить купувати короткотермінові вартісні папери. Ми не маємо великого запотребування на них. Звичайно купуємо 60-ти або 90-ти дневні вартісні папери, якщо ми збираємо готівку на видатки конвенційні або на виплату річних дивіденд, бо на протязі одного чи двох місяців не маємо змоги зібрати потрібної поважної суми готівки. Тоді купуємо „трежері ноти" на 30, 60 або 90 днів, щоб діставати відсотки за кожен день. Приміром інвестиція 100.000 дол. на 6% приносить денно приблизно 16.00 відсотків. Довготермінові бонди є дуже важливі для УНСоюзу з уваги на те, що він має зі своїми членами договори на ціле життя. Тому наші інвестиції можме сміло робити на довготермінові бонди. Навіть якщо б вартість їхня спала до 50%, ми знаємо, що коли вони дозріють ми за них отримаємо їхню повну вартість. Щодо морґеджів було сказано, що ми повинні давати більше морґеджових позичок з уваги на вищий відсоток. Теперішня процентова стопа виносить від 9 і ½ до 10% на морґеджових позичках для корпорацій, тому, що закон про лихву не обов'язує дотично корпорацій. Додаткові бонуси підносять процентову стопу до 12 і ½, а навіть до 13%. УНС міг би також мати такі зиски, але не від своїх членів. Тому УНС мусить обмежуватися до бондів, які приносять 9 до 10%, а які не потягають додаткових коштів, ані видатків за оцінювання. Ми не потребуємо вести різних записок про забезпечення від вогню, податки і т. п., що забирає, як звичайно, багато часу, окремих працівників до цієї праці, бо морґеджові позички це не легкий інтерес.

До дел. Евгена Кульчицького: Його запит відноситься до справи нашої молоді, мовляв, наш підхід до неї невідповідний, тому що молодь є наставлена практично, і не є вдоволена невисокими нагородами, що їх виплачує УНС у зв'язку із організаційною працею. Треба одначе ствердити, що з причини невисоких забезпеченевих квот, на які звичайно наші люди забезпечуються, УНСоюз не є в стані виплачувати високих винагород, але у процентовому відношенню. Не можна платити зависоку винагоорду за малі поліси. Наша праця має два аспекти братський і бизнесовий. Тут твердилося, що ми концентруємося на бизнесовому чи фінансовому аспекті. Воно частинно є і правдою, бо маємо все поважні видатки і тому потребуємо грошей. Мусимо платити нашим секретарям і організаторам, гроші для них ідуть з вкладок та інвестицій. Мусимо також платити вищі дивіденди та платні для наших членів і працівників. Платні робітників зросли за останніх 4 роки на 47%. На це потрібно також грошей, отже мусимо провадити наші фінансові операції на відповідних здорових засадах, щоб добути для тих цілей фінанси. Щодо громадської праці на місцях не можна вимагати, щоб Екзекутива була відповідальною за неділяльність Відділів в таких справах. Якщо урядники Відділів не роблять нічого для молоді у своїх Відділах, то чому жадається від нас такої праці. З нашої сторони ми можемо давати фінансову допомогу, у пресі, відбувати конференції, але фактична, щоденна праця і контакти з молоддю мусять бути виконувані на місцях. Це може бути стара метода праці, як це називає п. Кульчицький, але наші старші члени не є заінтересовані у нових методах.

До дел. Володимира Басюка: Делеґат піддає думку запрошувати нашу молодь на конференції з нами. Ці справи найкраще знає п. Антін Драган, редактор „Свободи", який має обов'язок наглядати над Сторінкою Молоді у „Свободі" і вже хочби з тієї причини мусить мати постійний контакт з молоддю та відбувати з ними всякі конференції. 5 чи 6 літ тому був у нас окремий студентський Відділ, а п. С. Хемич, що тепер очолює фундацію Катедри Українознавства при Гарвардському Університеті, був дуже активним членом цього Відділу. Але цей Відділ розв'язався. Ми витрачуємо багато часу, енерґії та гроша на справи молоді, але коли приходиться до наших справ, вони виявляють небагато заінтересування. Проте ми мусимо продовжувати наші зусилля в тій ділянці і ми повинні знайти дорогу, щоб включити більше молоді. Щодо молоді як такої не можемо вимагати, щоб вона хотіла давати від себе якийсь поважний вклад. Але зате треба, щоб існувала ближча співпраця з нами збоку молодечих організацій.

(Продовження буде)

ДАР ЛЮБОВИ ДЛЯ ПЕРВОЄРАРХА

З нагоди 80-річчя з дня народин Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кардинала Кир Иосифа Сліпого та відзначення Дня Помісности УКЦеркви у Філядельфії напевно бажатимемо виявити нашу щедрість і скласти особисту пожертву на Церкву в Потребі. Усі надіслані пожертви будуть передані Його Блаженству Кардиналові Иосифові.

ДАР ЛЮБОВИ ДЛЯ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА КАРДИНАЛА ИОСИФА СЛІПОГО
GIFT FOR JOSEPH CARDINAL SLIPYJ

Ім'я і прізвище
Name ....

Адреса
Address ....

Сума
Amount $.........

Чек чи грошевий переказ (М.О.) виставлений на: Joseph Cardinal Slipyj Fund, разом з виповненим витинком „Дар Любови для Верховного Архиєпископа", треба переслати на адресу:

ARCHBISHOP'S CHANCERY OFFICE
815 North Franklin Street Philadelphia, Pa. 19123

ЯК „СИРОТІЮТЬ" СУЧАСНІ УКРАЇНСЬКІ ПИСЬМЕННИКИ НА ЧУЖИНІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Драч, і це до деякої міри зменшило моє „сирітство" в еміграційному суспільстві.

Але пищучи так про „сирітство" від „галичанства", я й у голові собі не покладаю, щоб сказати, що „галичани" погані, а ми, „східняки", добрі, — ні, вони щодо нас такі ж „погані", як і ми щодо них. Я хоч як силкувався прочитати трилогію про гетьмана І. Мазепу Б. Лепкого, але не подолав її: він мені, цей твір, такий же чужий усіма своїми складниками, як і мої твори „галичанам".

Походження цих розбіжностей відоме нам усім, і нема потреби його тут навіть згадувати. Я тільки хотів відзначити це як одну з причин „сиротіння" однієї з груп наших письменників.

Але вже в аспекті нашого „сиротіння" внаслідок відриву від українського народу на Україні всі наші письменники однаково знедолені, і „галичани", і „східняки", і старі, і молоді. У нас часом виникає ще й такий сумнів: чи буде такий час, що той нарід хоч будь-як прийме наше творче надбання? Цю думку - сумнів, здається, вперше висловив Юрій Тис у своїй передовій статті в журналі „Овид". Він згадав факт, що теперішні німці Західньої Німеччини не прийняли творів письменників, що еміґрували були з гітлерівської Німеччини, і висловив думку, що й українських письменників - еміґрантів може чекати така доля.

А це ж основний стимул для нашої творчости на чужині, оте сподівання, що наші твори колись знадобляться нашому народові!

Проте, згадкою про цей стимул, як нашу провідну зірку на похмурому еміґрантському небі, я й хотів би закінчити ці мої не можна сказати щоб веселі міркування.

Дітройт відзначив Роковини 22 Січня

Відзначення Роковин 22 Січня розпочалося підписанням відповідних проклямацій губернатором стейту Мишиґен і посадниками міст: Дітройт, Воррен, Дірборн Гайтс і Савтфілд. В суботу, 22-січня 1972 р. на щоглі ратуші Дітройту висів український національний прапор. Тогож дня майже вся радіопрограма оо. Василиян була присвячена Роковинам 22-Січня з патріотичними промовами о. ігумена І. Лотоцького українською і о. Б. Панчука англійською мовами.

Властиве Свято відбулося в неділю, дня 23 січня по полудні в авдиторії Фицджералд гайскулу у Воррені. Після внесення на сцену прапорів комбатанських і молодіжних організацій та відіграння на фортепіяні панною М. Лісовською американського гимну, голова Ділового Комітету, інж. Б. Петріна відкрив Свято, привітавши приявних, священиків, Марусю Бек, ген. М. Крата і к. старшин і вояків українських армій.

Представлений М. Віхорком, член Палати Репрезентатів, Джеймс Г. О'Гара, ірляндського походження, порівняв затяжну бортьбу ірляндського народу з боротьбою українського народу за державну незалежність. Він з ґрупою репрезентантів відвідав Совєтський Союз і наочно переконався про важке положення різних національностей. Його групу запросив совєтський уряд, але за її рухами слідкували аґенти ГПУ і не дозволяли їй контактуватися з тамошніми людьми. Сталінський режим різнився від теперішнього тим, що колись стукали до дверей і вивозили людей вночі, тепер чинять це в день. Згадав про арешти українських інтелектуалістів і пригадав, що Америка бажає з усіма жити в мирі.

Після відчитання п. Сепелом проклямації губ. Миликена, на сцену під оплески публіки вийшла Маруся Бек. Зміст її промови мав наскрізь патріотичний характер. Ніяка сила, зокрема брутальність московських сатрапів, не зможе зломити духа українського народу в його боротьбі за вільне життя у своїй самостійній державі. Ми не звернемо зі шляху боротьби за вільну Україну і тому словами В. Мороза „будемо битись" аж до побіди. Прийде кінець прислужникам Кремлю — „грязі Москви", як писав Т. Шевченко, які не то, що не дбають про добро свого народу, а навпаки допомагають ворогам нищити його культурні і матеріяльні здобутки. У протилежності до них в Україні наростають нові кадри хоробрих борців, які не жахаються ні сусідів, ні концентраційних таборів, бо для них праця для України є найвищим ідеалом.

З черги Емілія Запоро-жець відчитала прізвища приявних на залі представників інших національних груп.

Ансамбль Ліґи Православної Молоді під кер. Петра Китастого при супроводі бандур проспівав три пісні: „Запорозький марш", „Ой, здається, не журюся" і марш „Вперед соколи".

Першу частину Свята закінчив театральний гурток при хорі „Трембіта" під кер. артистки Катерини Бранки Кривуцької виконанням інсценізації на тлі поеми Т. Шевченка „Гайдамаки".

Після перерви добре вишколений мішаний хор української вищої школи в складі понад сто осіб в супроводі оркестри під кер. проф. Б. Сарамаґи виконав п'ть пісень: „Живи Україно", „О Львів, місто дороге", „Юнацький марш", „Лети наша пісне" і „Наші благання (хорал). Музику до першої, третьої і п'ятої пісні написав проф. Б. Сарамаґа.

Свято, яке підготовив Діловий Комітет, зложений з представників обох Відділів УККА, закінчено відспіванням українського національного гимну.

Франц Л.

✝

В глибокому смутку й жалі сповіщаємо всю Співочу Родину й Українську Громаду, що 11-го лютого 1972 року по довгій тяжкій недузі відійшов у Вічність на 55-му році життя наш Незабутній Диригент

бл. п.

ІВАН ЗАДОРОЖНИЙ

ПАНАХИДА відбулася в неділю, 13-го лютого ц. р. в похоронному заведенні Петра Яреми.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в понеділок, 14 лютого 1972 р. з церкви св. Юра на Український Православний Цвинтар у Бавид Бруку, Н. Дж.

Український Хор „Думка"

Опечаленій Дружині й Дітям та Родині в Україні й у Польщі висловлюємо наші найглибші співчуття.

Увага! Увага!

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОЇ ОКРУГИ

отсим запрошує вже від тепер Українське Громадянство Філядельфійської Метрополії та доокружних місцевостей, а головно Трентону на

Величавий СОЮЗОВИЙ ДЕНЬ Філядельфійської Округи

що відбудеться

в неділю, 11-го червня 1972 року на площі УНДому в Трентоні, Н. Дж.

Точна програма свята буде подана в пізніших оголошеннях. Вона включатиме сольоспіви, виступ танцювальних груп, гру копаного м'яча та багато інших несподіванок.

Проситься вже від тепер цей день резервувати для УНСоюзу.

ЗА КОМІТЕТ:

СТЕПАН ГАВРИШ гол. Округи — **МИКОЛА ГОЛЕНКО** гол. Святочного К-ту
ПЕТРО ТАРНАВСЬКИЙ секретар — **ІВАН ДАНКІВСЬКИЙ** касир

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ МОДЕРНОГО МИСТЕЦТВА

має честь запросити Українське Громадянство міста Чикаґо й околиці

на ДОПОВІДЬ

п-ни НАТАЛКИ ПИЛИПЮК „Конструктивізм" — напрямок у скульптурі

яка відбудеться

18-го лютого 1972 р. о год. 8:30 веч. у залі „Леви" (2353 Вест Чикаґо Аве.)

Після доповіді відбудеться ПАНЕЛЬ-ДИСКУСІЯ в якій братимуть участь: Константин Мілонадіс і Михайло Урбан (скульптори), Василь Качуровський і Олег Коверко.

ПОВІДОМЛЕННЯ

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Федеральної Кредитової Кооперативи „САМОПОМІЧ" в ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж.

— відбудуться —

в неділю, 27-го лютого 1972 року
о год. 3-ій по пол.
в долішній залі УНДому
90 Фліт вул. в Джерзі Ситі, Н. Дж.

ПОРЯДОК НАРАД:

1. Відкриття зборів і затвердження порядку нарад;
2. Ствердження правосильности зборів;
3. Відчитання і затвердження протоколу з останніх загальних зборів;
4. Звіти Дирекції. Кредитового Комітету і Контрольної Комісії;
5. Дискусія над звітами;
6. Уділення абсолюторії членам управи;
7. Дивіденда і розподіл приходів;
8. Прелімінар бюджету на рік 1972;
9. Висота коштів урядження Загальних Зборів в 1972 р.;
10. Вибір 4-ох членів до Ради Дирекції і одного члена Кредитового Комітету (пропозиції Номінаційної Комісії);
11. Внески, запити і побажання;
12. Закриття Загальних Зборів.

Після закінчення Загальних Зборів —

ПЕРЕКУСКА і ТОВАРИСЬКА ГУТІРКА

Просимо Вельмишановних Членів взяти у Загальних Зборах найчисленнішу участь і запросити своїх Рідних, Друзів і Знайомих.

Присутність Членів обов'язкова.

УПРАВА

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЛЕМКІВЩИНИ 1-ший ВІДДІЛ в НЮ ЙОРКУ

— влаштовує —

ЗАПУСНУ ЗАБАВУ

в суботу, 19-го лютого 1972 року

у великій залі

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
140-142 2-га Евню в Ню Йорку

Грає оркестра МРІЇ під пров. Теодора Розумійка

Початок год. 9-та веч. Вступ $3.00

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЧЛЕНІВ

Федеральної Кредитової Кооперативи „САМОПОМІЧ" в ПАССЕЙКУ, Н. Дж.

— відбудуться —

в неділю, 27-го лютого 1972 року

в приміщенні

Укр. Нар. Дому в Пассейку, Н. Дж.
при 237 Hope Avenue

Початок точно о год. 4-ій по пол.

ДИРЕКЦІЯ

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Б-ва св о. Николая 127 Відд. УНС

в БОФАЛО, Н. Й.

— відбудуться —

в неділю, 20-го лютого 1972 року
в залі Української Католицької Церкви св. о. НИКОЛАЯ при вул. Філмор і Онайда.
Початок о год. 3-ій по пол.

Порядок Зборів: 1. Вікриття Зборів і Молитва. 2. Вшанування померлих Членів Відділу. 3. Звіти Управи (секретар: М. Гаравус, предс.: А. Кобрин). 4. Звіт Контр. Комісії (голова: Б. Дусанівський). 5. Вибір уряду на біжучий рік. 6. Внесення, запити і різне. 7. Закриття.

У Зборах візьме участь обласний організатор

ВАСИЛЬ ОРІХОВСЬКИЙ.

УВАГА: З огляду на святкування Дня Помісности в Бофало, того самого дня, збори почнуться точно о 3-ій год., щоб дати змогу членам взяти участь у святкуваннях Дня Помісности

М. Гаравус Секретарка — **А. Кобрин** Предсідник

УПРАВА СПІЛКИ УКРАЇНСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ КАНАДИ

сердечно запрошує всіх Студентів, Симпатиків української преси й Українських працівників пера

на ПАНЕЛЬ на тему

АНАЛІЗА УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ

який відбудеться

в суботу, 19 лютого, о год. 7:30 веч.
в залі Гарт Гавз-Мюзік Голл
на ТОРОНТОНСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Учасники Панелю: п. Ігор Таращук, модератор, п. Борис Будний, п. Зиновій Зварич, п. Богдан Колос і п. Андрій Бандера.

Вступ вільний.

ЗБІРКОВА ЛИСТА НА „ФОНД ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА БЛАЖЕННІШОГО КАРДИНАЛА ИОСИФА СЛІПОГО" В ЕЛИЗАБЕТІ, Н. Дж.

В. Бойчук	$100.00	А. Піщак	$10.00
Д-р Р. Граб	50.00	І. Іваник	10.00
М. Іванців	50.00	Г. Саламаха	10.00
Р. А. Яськів	50.00	І. Кобасовський	10.00
М. Б. Мельничук	40.00	Е. Мельничук	10.00
Р. І. Левицький	30.00	Г. Магмет	10.00
К. П. Шперук	30.00	В. Пухта	10.00
Е. Г. Українські	30.00	Е. Курівчак	10.00
Б. Б. Голда	30.00	О. Курівчак	10.00
В. Загайкевич	25.00	П. Водкаренко	10.00
О. Загайкевич	25.00	З. К. Левицький	10.00
М. Н. Піньковські	25.00	С. Попадюк	10.00
П. А. Штабалюк	25.00	Т. Юрчак	10.00
І. Солтівський	25.00	В. Шевчук	10.00
М. Федецький	25.00	І. Темчишин	10.00
П. Дяк	25.00	П. Яцусь	10.00
В. Ю. Заблоцький	25.00	Б. В. Федик	10.00
А. Я. Гусак	20.00	М. Гульвик	6.00
М. Ватралик	20.00	В. Головінський	5.00
І. Коваль	20.00	Б. Курівчак	5.00
І. А. Коваль	20.00	М. Кривокульська	5.00
Е. Равриш	20.00	І. Патінко	5.00
С. Магмет	20.00	М. Бек	5.00
С. Богач	20.00	П. Забава	5.00
В. Мигалик	20.00	В. М. Савчин	5.00
М. М. Хитра	20.00	М. Стефура	5.00
І. Подільчук	15.00	М. Вінярчик	5.00
М. А. Юрченко	10.00	М. Кравець	5.00
М. І. Боднар	10.00	І. Мельник	5.00
Ю. Яцусь	10.00	М. Гуменний	5.00
Р. С. Олинець	10.00	В. Палюга	5.00
Я. Заремба	10.00	В. Дійчук	5.00
М. О. Коваль	10.00	І. Копій	5.00
І. Федоренко	10.00	М. Генда	5.00
М. Крицак	10.00	М. Яблонський	5.00
М. Ю. Український	10.00	О. Осередчук	5.00
Ю. Полянська	10.00	Б. Вемко	5.00
І. Полянський	10.00	П. Грицак	5.00
С. Ярош	10.00	І. Гринишин	3.00
І. В. Вагнер	10.00	М. Камінський	3.00
Р. Павлюк	10.00	М. Кициенюк	3.00
П. Гирила	10.00	М. Кухта	2.00
Я. Закаляк	10.00	М. Копій	2.00

Разом ______ $1,254.00

Всім Жертводавцям щира подяка

УПРАВА Т-ВА ЗА ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКЦЕРКВИ в ЕЛИЗАБЕТ, Н. Дж.

Увага! **ПРИХИЛЬНИКИ ЛЕЩЕТАРСЬКОГО СПОРТУ!** Увага!

НА ЦЬОГОРІЧНІ

МІЖКРАЄВІ ЛЕЩЕТАРСЬКІ ЗМАГАННЯ

ЗА ІНДИВІДУАЛЬНІ і КЛЮБОВІ ПЕРШЕНСТВА

Української Спортової Централі Америки і Канади — УСЦАК

які відбудуться

в суботу і неділю, 26-27 лютого 1972 р.

на лещетарських теренах
SNOW RIDGE SKI AREA, TURIN, N.Y.

запрошує

УЛК „СОКІЛ", СИРАКЮЗИ, Н.Й.
господар змагань

* Вільше інформацій в окремому допиві

✝

З Авгсбурґу, в Баварії, надійшла сумна вістка, що в грудні 1971 року, там помер по довгій і тяжкій недузі

СТЕФАН ІЛЬНИЦЬКИЙ

учасник боїв з окупантами України в 1918 і 1919 рр., а пізніше професор української гімназії в Коломиї.

Вояцька шана, любов Його учнів і заслужена добра і вдячна пам'ять Українського Громадянства про Нього, залишаються між нами.

ДМИТРО ГЕРЧАНІВСЬКИЙ

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашої Найдорожчої і Незабутньої ДРУЖИНИ, МАМИ, БАБУНІ і СЕСТРИ

св. п. МАРІЇ ДРОГОМИРЕЦЬКОЇ

яка відійшла у Вічність 16-го лютого 1971 р.
будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ І ПАНАХИДИ

16-го ЛЮТОГО ц. р. о год. 7-ій ранку в Церкві СВ. МИКОЛАЯ в ПАССЕЙКУ, Н. Дж.;
16-го ЛЮТОГО ц. р. о год. 8:30 ранку в Церкві СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.;
20-го ЛЮТОГО ц. р. о год. 10-ій ранку в Церкві СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

Родина просить про молитви за Спокій Душі Покійної.

РОМАН — чоловік
ЯРОСЛАВ з Дружиною — син
АДРІЯНКА — внучка
ЮЛІЯ КОСТИШИН з Родиною — сестра
ІВАН РУДКА з Родиною — брат

У ВОСЬМУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого ВУЙКА

бл. п. МАКСИМА ІВАНІВ

б. головного Командира Чорноморської Січі буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

в Церкві св. Юра в Ню Йорку, Н. Й. у вівторок, 15 лютого, о год. 8 ранку

Проситься

Друзів і Знайомих Покійного просить про участь і молитви за Душу Покійного

сестрінок **ВАСИЛЬ ЯСЬКІВ**
діти: **ІГОР і НАТАЛКА**
і Родина в Канаді й Україні

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Софії Барановської

Мами нашого друга Лісового Чорта Романа, складаємо суму 80.00 долярів,

з чого 40.00 дол. призначуємо на Пластовий Видавничий Фонд ім. Сірого Лева і
40.00 долярів на Пластовий Вишкільний Фонд ім. Дрота. Зложили по 10 дол. слідуючі Лісові Чорти Вашинґтонської Станиці: Модест Захарченко, Микола Кравців, Василь Лев, Юрій Раковський, Олекса Сокіл, Іван Сось, Микола Ставничий і Юрій Старосольський.

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. МАРІЇ КОГУТЯК

складаємо 25.00 долярів на Фонд Верховного Архиєпископа.

Д-р Климентій та Ольга Стефанія **РОГОЗИНСЬКІ**

Замість квітів на свіжу могилу Дорогої Стриянки

бл. п. ЗИНОВІЇ ФИЛИПОВИЧ

зложили 20.00 долярів на Сиротинець Сестер Василіянок у Філядельфії, Па.

Ольга і Евген **ФИЛИПОВИЧ** з сином Андрійком

УКРАЇНСЬКІ ЖІНКИ В НЮ ЙОРКУ ДЕМОНСТРУВАЛИ В ОБОРОНІ СВОЇХ СЕСТЕР В УКРАЇНІ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ваних, саджають українських дисидентів до божевілень, замордували українську мисткиню Аллу Горську, на 25 років кацету засудили українських жіночих провідниць, у тому й працівниць Червоного Хреста"... Листівка інформує про безнастанні переслідування українців збоку Москви, про русифікацію, про 50-ліття московсько-совєтської неволі і про спротив України. „І тому ми апелюємо до Об'єднаних Націй — піднятись до ролі охоронця людських і народних прав, розглянути справу переслідувань в Україні на Комісії Прав людини ОН"! Інша листівка, видана „Смолоскипом", з портретами Алли Горської і Катерини Зарицької, подавала інформації про них та інших безпідставно засуджених жінок в совєтській Україні, в тому й жидівки Рейзи Палатнік з Одеси, яка написала: „Я дозволила собі на такий люксус, як думання, а це ж заборонене! Я нічого не прошу суду, тільки справедливости". У тій листівці закликалось американських громадян присднуватись до українських демонстрацій протесту проти топтання московським комуністичним урядом прав людини і народів. Багатьох читачів листівок вражала цитата з писань засудженого на понад 25 років журналіста Святослава Караванського: „Чи можна чимось оправдати тримання впродовж 18 чи й більше років жінки у кам'яному мішку?".. Деякі американки не хотіли йняти віри — українки їм пояснювали.

На кілька годин до демонстранток приєдналась група чоловіків, між ними голова Гол. Управи ООЧСУ проф. Іван Вовчук і ще кілька осіб — представників різних „чоловічих" організацій і установ. Однак, рекорд відданости і терпеливости побив, без сумніву, представник Станиці Дивізійників з Нюарку, п. Володимир Білозір: від 2 год. дня до 7-ої вечора він роздавав сотні листівок, носив транспаренти, давав пояснення зацікавленим прохожим (і, здається, бігав по теплу каву для пань, бо лютневе сонце не гріло). Майже всі учасниці демонстрації придбали собі за добровільні пожертви невеличкі синьо-жовті прапорчики, і тому іноді рухливе коло демонстранток здавалося великою чарівною квіткою, що засяла красою далекого неба й полів України отут — серед чорного, брудного нюйоркського бруку, на очах „судителів і рядителів" цього невлаштованого, неутульного, несправедливого світу...

Організаторки демонстрації повідомили всі редакції, радіостанції й телевізію в Ню Йорку — і ніхто не прибув. Причина? — демонстрацій тепер багато, вони відбуваються часто, крім того — не вся преса симпатизує з ними, та ще й перед мандрівкою президента Р. Ніксона до Москви. „Бизнес є бизнес", американці хочуть щось „виторгувати". Однак, все це — справа кон'юнктури, бо в засаді — немає свідомої американської людини, яка підтримувала б беззаконня Москви. До українок прийшов тільки представник радіо „Вільна Европа" й пообіцяв передати вістку про цю демонстрацію до кількох країн в Европі, де живуть маси українців, та офіційний представник ОН, який збирає інформації про всі демонстративні виступи й передає їх Генеральному Секретареві ОН для орієнтації. Відсутність американської преси не надто стурбувала українське жіноцтво: пані малими групами роздавали далі листівки, і в цьому був один із успіхів демонстрації.

„Переселення" демонстрації

Коли через кілька годин демонстрація збільшилась, розрослася до яких 400 осіб. (а впарі з тим і вигуки через гучномовець до ОН, і гомінкі українські пісні), поліційний старшина запропонував усім перейти трохи далі від будинку ОН, до Площі Гаммаршильда, біля 47-ої вулиці. Суперечок проти закону не було, тим більше, що з вікон ОН також видко й 47-му вулицю. Заки відбувалося „переселення" демонстранток, група з 20 пань пішла під виглядом туристок до будинку ОН і там, не помічена охоронцями, проникла в кафетерію на 4-му поверсі, заповнену службовцями: кілька сотень листівок в обороні прав України потрапили до потрібних рук, розумів, а може й сердець! Поліція спохватилась, та запізно. Старшина поліції, прочитавши одну з листівок, не без співчуття поглянув на демонстранток і попрохав їх вийти іншими дверима, щоб не викликали зайвого „вовка з лісу".

На 47-ій вулиці через гучномовець біля автобусу до американських глядачів і слухачів англійською мовою промовляла п-і Марта Кокольська, а потім відчитала тексти листівок. Кругло 250 демонстранток марширували колом з транспарентами, час до часу співаючи пісень, між якими найбільше популярною була „Ой у лузі червона калина".

В одній лаві йшли троє, взявшись за руки: бабуся, дочка і внука, маленька Дора, якій, можливо, 4-5 років віку. На оборону прав українського народу вийшли три покоління! Звичайно, маленька Дора марширувала найбільш поважно. Вона знала, що коли тут ходитиме, то іншим людям буде краще. І хоч Дора трохи мерзла — не плакала і не просилась додому. Пережиття, яке, мабуть, залишиться в цісі наймолодшої української демонстрантки в Ню Йорку навіки.

У амбасадора Буша і перед Місією СССР

Амбасадор ЗСА в Об'єднаних Націях Джордж Буш перебуває тепер у Африці. Це не спинило пань: заступницю головного предсідника УНСоюзу Марію Душник, відповідальну за демонстрацію Олену Процюк і Дарію Степаняк піти до будинку Американського Представництва до ОН. Там їх ввічливо прийняв секретар амбасадора, якому пані передали тристорінкового листа-петицію, підписану 7-ми українськими жіночими організаціями.

„Ваша Екселенція, — сказано в зверненні. — Дозволяємо звернути Вашу увагу на поновні переслідування українських інтелектуалів в Україні совєтським урядом". І далі розповідається про поневолення України Москвою, про постійні переслідування, включно з голодом у 1933 році, про трагічну долю Алли Горської і Михайла Сороки, про В. Мороза, С. Караванського, В. Чорновола та багатьох інших Нескорених, про найновіші арешти й таємні суди, про розбиття родин, про русифікацію, про ґеноцидну політику Москви. У кінці автори листа прохають амбасадора ЗСА порушити ці справи на форумі ОН в дусі найкращих американських традицій.

Інша група українок, між ними член ЦК АБН Ярослава Стецько, проникла до постійної Місії СССР при ОН, засипала совєтські авта українськими листівками, причепила синьо-жовтий прапор на дверях совєтської місії. В цей час із дверей вибігли чотири чоловіки, які визвірились на жінок і почали кликати на допомогу поліцію. „Візьміть собі український прапор! Він вам пригодиться! — вигукнула п-і Слава Стецько: — Україна буде самостійною!" Заки надбігла поліція, українки встигли кинути пачку англомовних листівок у двері совєтської місії та за ґрати на вікнах.

Що дала демонстрація?

Перед мікрофоном промовляли до принагідних слухачів та до учасниць демонстрації п-ні Марта Кокольська, п-і Олена Процюк, від Українсько-Америк. Респ. Клюбу в Ню Йорку п-і Маріянна Могилина; п-і Марія Душник, яка зачитала листа, переданого амбасадорові Бушеві; від Золотого Хреста промовляла українською мовою п-і Стефанія Букшована й ін. Під кінець промовляла англійською мовою мґр. Слава Стецько, яка між ін., сказала: „Ми не хочемо заворушень тут, ми хочемо справедливости — там!" та попереджала Америку, що Москва нищить Україну й інші поневолені нації для того, щоб розчистити собі експансійний шлях до Америки, як бастіону свободи. Співом українських пісень та гимну „Ще не вмерла Україна" закінчено демонстрацію — другу після недавньої, в якій брали участь понад 2 000 осіб.

Коли б міряти відгуками в поточній пресі й радіо чи телевізії, то ця демонстрація українок не дала багато. Але насправді не можна виміряти успіху тільки тим „термометром". А інший „термометр" показує, що демонстрація мала значний успіх: жіноцтво, в тому й кілька десятків дівчат, роздало щонайменше 5 000 листівок, та ще в будинку ОН біля 500 примірників; до демонстрації приглядались у різний час, беручи разом, щонайменше 1 000 людей; передано офіційного листа-прохання до амбасадора ЗСА при ОН (до речі, з вікон будинку амбасадора, з його канцелярій — приглядались до демонстрації численні службовці, бо це було поблизу); совєтські „місіонери" дістали під своїм домом не тільки листівки, а й український прапор та почули заяву, що дальшими переслідуваннями українців в Україні — Москва доведе до відплатних акцій за кордоном. Врешті, ще не знаємо, як буде реаґувати на такі виступи новий Генеральний Секретар ОН Курт Вальдгайм. І в кінці — така демонстрація була певною мобілізацією українського жіноцтва.

ПОЛІТИЧНА РАДА УККА РАДИЛА ПРО РУХ СПРОТИВУ Й МАСОВІ АРЕШТУВАННЯ В УКРАЇНІ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

бороні імперії, тільки дораджує побільшити її силу іншими методами, як їх стосує теперішній режим. З-поміж усіх не-українців одинокий Алмарік здобувся на відвагу критикувати самі основи імперії, побудованої на догмах комунізму у злуці з великоросійським імперіялізмом. Ленін проповідував московський месіянізм, Сталін великодержавницький реалізм із стосуванням брутальних засобів. Доповідач не виключає, що поза теперішніми арештами криється тенденція приготовити якісь нові показові процеси, що їх доповідач назвав „показухами". Він дораджує не обмежуватися до словесних протестів, які є засобом дефензивним, а перейти до офензиви, тавруючи Совєти й комуністичний режим за його різні злочини. Нав'язуючи до українських відносин у вільному світі, доповідач перестерігає проти порушування соборництва у теорії й у практиці, при чому виразно натякнув на деякі недавні події, що внесли дисонанс у значно поліпшені вже відносини між українськими католиками й православними. В масових арештуваннях в Україні бачить не силу, а слабість імперії та її режиму.

У запитах, в яких забирали слово п.п. Шраменко, Поліщук, проф. Н. Пазуняк, Процик, д-р Гой і проф. Савчук, вони підносили сумнів, чи оприлюднювання різних подробиць руху спротиву і прізвищ його членів не шкодить їм в Україні; яка властиво сила того руху спротиву; чим пояснити, що автор „Собору" О. Гончар кидає сміливі думки у своєму творі та водночас залишається на високому пості в урядовій спілці письменників; чи доцільно вести й продовжувати такі демонстрації, як вони йдуть тепер у вільному світі; чи існують контакти між українськими людьми в УССР та їх однодумцями в сателітських країнах; чи між речами, які приходять з підпільної літератури поза Україну не є речі також „інфільтровані", себто свідомо висилані органами совєтської поліції і т.п. У своїх відповідях обидва доповідачі погоджувались, що не можна виключати, що деякі речі, приписувані самвидавові, є плодом провокації, але на це нема ради, а „Смолоскип" старається таки перевірювати правдивість. Доповідачі перестерігали, щоб акція протестів була координована й плянована. Самі протестаційні декларації не мають вартости, треба давати їм практичний зміст. Не-українці в Україні не беруть участи в українському Самвидаві, а тільки в російському. Краще було б, як би відважні українські люди в УССР шукали союзників в інших народів, наприклад у татар, підтримавши їхні заходи, щоб вернутися на Крим. Ніхто не наказує і не диктує тим відважним одиницям, які свідомо наражають себе на переслідування, щоб вони писали ті речі і тому проголошування їх їм не шкодять, а є для них тільки моральною підтримкою, що їхні терпіння знаходять відгук...

У дискусії забирали слово п.п. Шраменко, д-р І. Козак, д-р Савчак, Поліщук, о. Базилевський, Мельник, Процик, д-р Дзерович, д-р Палідвор, Онуферко, І. Кедрин. Вони висловлювали подяку за влаштування такого засідання, що знайшло загальне признання. Висловлювано думку, щоб присвятити увагу роковинам гітлерівського терору в Україні, жертвою якого впала м. ін. Олена Теліга й багато інших діячів української культури. Критиковано минулорічну демонстрацію проти поляків в Чикаґо, з якими радше треба шукати спільної протиросійської мови.

РЕЗОЛЮЦІЇ

Політична Рада УККА, зібрана на засіданні 12 лютого ц.р. у Ню Йорку, присвяченому справі масових арештувань в Україні, вислухавши доповідей п.п. О. Зінкевича і проф. І. Вовчука на пов'язані з тими арештуваннями теми, прийняла одноголосно наступні рекомендації для Екзекутиви й Дирекційної Ради УККА:

(1) Поруч із дальшими масовими протестами проти арештувань московсько-большевицьким режимом українських культурних діячів в Україні, поширити акцію оборони на різні відтинки, не виключаючи, що большевики підготовляють нові штучні показові політичні процеси в Україні. Тому піддається думку повести акцію у зв'язку з 50-річчям СССР, себто включення України в російсько-большевицьку імперію. Далі: пропонуємо підготовити виступи в 40-річчя великого голоду в Україні і включити у протисовєтські протести також протест проти вандальського нищення українських вояцьких могил на Янівському цвинтарі у Львові.

(2) Створити з професіоналістів і викладачів американських високих шкіл Комісію дослідів дійсности в сучасній Україні, члени якої були б найбільш компетентні в дотичних справах.

Завданням Комісії було б:

(а) розглядати всі порушення людських прав на Україні, з'ясовані в Декляраціі Людських Прав ОН;

б) плянувати і передавати до виконання Екзекутиві УККА акції оборони заарештованих і переслідуваних в Україні;

(в) держати постійний зв'язок і співпрацювати та узгіднювати свою діяльність з Комісією Людських Прав СКВУ;

(г) відбувати спільні зустрічі та координувати діяльність всіх тих організацій в ЗСА, які займаються справою оборони людських прав на Україні.

(3) Зревідувати становище Екзекутиви УККА в справі поїздки Президента Р. Ніксона до Москви у травні 1972 року в сенсі резолюції, прийнятої останнім з'їздом СУЖА, яка звучить: „...виготувати спеціяльний меморандум про переслідування в Україні та українських політичних в'язнів і вислати президентові Р. Ніксонові, з проханням стати в їхній обороні в часі його візити до Москви в травні 1972 року".

(4) Підтримати морально і фінансово студентський комітет у Вашинґтоні „Студенти в обороні людських прав в СССР" та його акцію в справі поїздки президента Р. Ніксона до Москви, а також акцію „Смолоскипу" масової висилки листів в обороні арештованих до генерального секретаря ОН Курта Вальдгайма. Рекомендується включити в ці акції за розпрацьованим пляном всі Відділи УККА і організації — членів УККА.

(5) Рекомендується, щоб Екзекутива УККА закуповувала якнайбільше англомовних видань про рух спротиву в Україні та перевидань в англійській мові захалявних творів з України для перепродажу і розповсюдження серед чужинецького світу.

(6) Рекомендується Шкільній Раді УККА, щоб вона зревідувала свою програму для шкіл українознавства та передала молодим педагогам і знавцям дійсности в сучасній Україні розпрацювати програму навчання в старших клясах шкіл українознавства та підготовили нові підручники з історії і літератури, які включали б модерну історію руху спротиву в Україні, творчість шестидесятників та заарештованих і переслідуваних письменників і мистців.

(7) Рекомендується, щоб разом з Політичною Радою УККА, Екзекутива УККА покликали Комісію, яка могла б давати інформації та поради всім тим українським туристам, які їдуть на відвідини до СССР й інших комуністичних країн та яка б в разі арешту чи задержання, вела їхню правну оборону.

XI Зимові Олімпійські Ігрища закінчилися прощанням „до побачення в Денвері"

В неділю, 13-го лютого, закінчилися XI Зимові Олімпійські Ігрища, які проходили впродовж 11 днів в малому японському містечку Саппоро. В кінцевій церемонії взяли участь всі змагуни, з парадним вмаршом перед ними прапорів країн учасників, та 8,775 глядачів, які були свідками погаснення олімпійського вогнища і святочного відіграння гимнів, в тому й американського, як чергової країни, на терені якої відбудуться Зимові Олімпійські Ігрища. Учасники Ігрищ прощалися окликами „До побачення в Денвері!", бо там же в Денвері, в стейті Колорадо в ЗСА відбудуться наступні, тобто XII Зимові Олімпійські Ігрища за чотири роки.

Хоч змаг Олімпіяди вважають індивідуальним для кожного учасника, то все таки преса, радіо і телевізія постійно подавали здобутки медалів по країнах. Закінчився рахунок медалів по країнах із Совєтським Союзом на першому місці із 8 золотими, 5 срібними і 3 бронзовими, а вслід за ним дальші місця зайняли: Східня Німеччина (4 — 3 — 7), Швайцарія (4—3—3), Голляндія (4 — 3 — 2), ЗСА (3 — 2, — 3), Західня Німеччина (3 — 1 —1), та Норвеґія (2 — 5 — 5).

Золоті медалі, до речі всі медалі ЗСА за вийнятком однієї срібної, здобули жінки Америки: Діяна Голюм, Анна Генніґ у швидкісному бігу на льоду та Барбара Кокран у сляльомі здобули три золоті медалі. Срібна медаля попала несподівано дружині гаківки ЗСА, яка здобула три перемоги і дві програні в групі шости країн. Перше місце і золоту медалю в гокеї здобули репрезентанти СССР із чотирма перемогами і однією нерішеною, друге — ЗСА, а третє — Чехо-Словаччина.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 19-го ЛЮТОГО 1972 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Чорн. Січ 14 Відд. о год. 7-ій веч. в приміщенні Чорном. Січі, 690 Sanford Ave. Проситься прибути і вирівняти вкладки. — М. П. Отрок, секр.

BRISTOL, Pa. Річні загальні збори Т-ва Просвіта 362-ий Відд. о год. 7:30 веч. Укр. Клюбі, 111 Fillmore St. Перед зборами висвітлення фільму „Союзівка в протязі року"; о год. 6 веч. Проситься чл. прибути. — Секретар.

ТОРОНТО, Онт., Канада. Річні загальні збори 408 Відд. ім. Митр. А. Шептицького о год. 6 веч. в домівці церкви Св. Покрови при вул. Лідс. На порядку: звіти Управи і Контр. Комісії та вибір нової управи на 1972 р. Приявність членів обов'язкова. Збори відбудуться на одну годину пізніше при будьякій кількості членів і будуть правосильні. — Д-р К. Ващук, гол., І. Курмак, фін. секр.

НЕДІЛЯ, 20-го ЛЮТОГО 1972 р.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая 175 Відд. о год. 1:30 по пол. в УНДомі при вул. Мартін. Проситься чл. прибути і вирівняти чл. вкладки. — І. Смерика, секр.

ЧИКАҐО, Ілл. Річні загальні збори 301-го Відд. ім. Дм. Вітовського о год. 12-ій дня при 2250 В. Кортез вул. Присутність чл. обов'язкова. Вразі неприсутности статутом передбаченої кількости членів, збори відбудуться годину пізніше. — В. Іващук, гол., П. Врублівський, секр.

НЮАРК, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва ім. Орлик 27 Відд. о год. 1-ій по пол. в залі Чорном. Січі, 688 Sanford Ave. Проситься членство прибути. — Секретар.

РОМ, Н.Й. Місячні збори Б-ва св. Михаїла 121 Відд. о год. 2-ій по пол. в Ам.-Укр. Клюбі, 208 Канал вул. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. Управа на 1972 р.: Тереса Ґрещтчук, предс., В. Чуйко, кас., О. Ґадз, секр., В. Кобіто, заст., В. Іванців, гол. Контр. Комісії. — Управа.

ТАРЗАН, Ч. 6700. Тарзан вбиває злочинця

Вживаючи лопати, яку залишили ті, що копали нею гріб для нього, Тарзан збирає всю свою велику силу...

Щоб з лопати вчинити смертельного списа!

Зуд оглядається, але — запізно!